

UNIVERSITAS

Norges største studentavis | årgang 69, utgave 30 | www.universitas.no | onsdag 28. oktober 2015

Klaget seg til topps

■ Karl Kristians (bildet) tre D-er gjorde kraftige hopp etter blind klagesensur.

■ Likevel er han skeptisk til ordningen. Nå har han Kunnskapsdepartementet med på laget.

Nyhet side 6 og 7

redaktør:
mgnewth@universitas.no

Magnus Newth
404 70 501

redaksjonsleder:
julika@universitas.no

Julie Kalager
936 29 873

fotosjef:

Patrick da Silva Sæther

desksjef:

Marthe Olstad

nettredaktør:

Magnus Braaten

magasinredaktør:

Thea Storey Elnan

MENINGER

Masteroppgaven er bortkasta forskning

Denne uka kan du lese om de mest populære masteroppgavene ved Universitetet i Oslo. På toppen troner Naveed Yaqubs oppgave med nesten 10 000 nedlastninger. Men denne gladsaken er dessverre unntaket. Hvert år leverer over 2000 studenter masteroppgavene sine i DUO. De færreste av oppgavene blir lest.

Universitetet i Oslo definerer en masteroppgave som et selvstendig, vitenskaplig arbeid, men til forskjell fra mye annen forskning, er ikke masteroppgavene kvalitetssikret. Mens seriøse fagtidsskrifter krever fagfellevurdering for å godta artikler, og dermed validerer arbeidets kvalitet, finnes ingen slik offentlig informasjon om masteroppgaver. Publisering av karakterer på oppgavene ville for de fleste være utenkelig.

Titusenvis av sider med potensielt verdifull forskning produseres altså hvert år, men mesteparten blir aldri lest av andre enn sensor fordi man ikke vet om oppgaven er god eller dårlig. Det er problematisk.

Om man ikke går inn for å tvangspublisere karakterer, bør man i det minste la de som ønsker det, kunne publisere sin karakter. På den måten kan studenter og forskere navigere i havet av masteroppgaver. Det vil også være mulig å sortere oppgavene på andre måter. Man kan for eksempel merke oppgaver som sensor mener inneholder viktige, vitenskaplige funn. Det er en jobb som kommer til å ta tid og kreve ressurser. Men alternativet er at potensielt fremragende forskning forblir ukjent. Det er ikke usannsynlig at noen av DUOs masteroppgaver per dags dato inneholder funn som kan gjøre videre forskning betraktelig enklere eller føre til enda flere vitenskaplige funn.

Men det vil vi aldri få vite, med mindre universitetene og høyskolene tar ansvar og sorterer masteroppgavene. For studentene vil arbeidet med masteroppgaven med ett føles mer meningsfylt, og ikke bare en som en eviglang oblig.

Universitas er en avis for og av studenter. Universitas er et nyhets- og debattorgan for lærestedene tilknyttet Studentsamskipnaden i Oslo og Akershus (SiO). Universitas skal drive kritisk og uavhengig journalistikk, og være partipolitisk nøytral. Universitas arbeider etter Vær Varsom-plakatens regler for god presseskikk. Den som mener seg rammet av urettmessig omtale oppfordres til å kontakte redaksjonen.

Daglig leder: **Louise Faldalen Prytz**
l.f.prytz@universitas.no 22 85 33 36
Annonseansvarlig: **Geir Dorp**
geir.dorp@universitas.no 22 85 32 69
Besøksadr.: **Moltke Moes vei 33**
Postadr.: **Boks 89 Blindern, 0314 Oslo**
Epost: **universitas@universitas.no**
Web: **www.universitas.no**

Det er noko rote hos Studentsamskipnaden

SiO, SiO, lukk deg opp

Kommentar

Anders Veberg,
debattredaktør i Universitas

Me har mistenkt det lenge, men i det siste har det blitt meir tydeleg. Det er noko som ikkje stemmer hos SiO, og studentane får svi. Tvangsflytting i eksamenstida, skitne hyblar som manglar kaldt vatn og fungerande kjøleskåp, kantiner som blir bytta ut med automater – saman blir det teikna eit litt urovekkan-de bilete av studentane si velferd.

I nyheitene denne veka kan du lesa at SiO har fått ein større del av studentpengane, og Velferdstinget må klara seg med mindre. Det har vore ei vanskeleg sak å få fram, mest av alt fordi innsyn i kva SiO driv med ser ut til å vera like vanskeleg å få til som ei god auke i studiestøtta. At organisasjonen er så lite vil-lig til open diskusjon, er ein stor del av problemet.

Me har sett fleire saker i løpet av semesteret der SiO får kritikk for tilbodet sitt, og slik har det vore ei stund. Men svaret er litt for ofte det same: «Me kommenterer ikkje enkeltsaker på prinsippielt grunnlag». Det er eit solid forsvar, og blir brukt med god grunn – SiO kan ikkje kommentera ab-solutt alt, heile tida. Men når ei heil studentblokk på St. Hanshaugen er plaga av forfall og dårleg vedlikehald, er ikkje det ei enkeltsak. Når stu-

dentane som bur i Sogn Studentby må flytta nær eksamenstida, og føler at klaginga ikkje når fram, svarte SiO sin direktør for bustad, Trond Bakke, at det var betre om studentane klaga direkte til SiO, i staden for å diskutera på Facebook. Men det har studentane i Sogn Studentby prøvd, utan nytte. Når klage-stormen frå studentar ikkje har nokon effekt, kan det vera snakk om forsømming av det som er SiO si viktigaste opp-gåve: Velferden til studentane.

Ressursane er knappe, og har vore det lenge. Det blir fleire studentar, alt kostar meir, medan

«Det blir vanskelegare å akseptera dårlegare tilbod og merkelege løysingar når me ikkje veit kor knappe ressursane er, eller korleis SiO tek avgjersler»

Meninger

Universitas gir deg meninger fra verdens studentaviser

Bergen

STUDVEST

Studentenes helse- og trivselsundersøkelse (SHoT) fra 2014 viste at 41 prosent av norske studenter har et risikofylt alkoholkonsum. Studietiden er for mange studenter synonymt med å være dritings minst én gang i måneden, og helst litt brisen et par dager i uken. I år stoppet moroa for to studenter allerede én og to dager inn i fadderuken da de endte opp på rusakutten. Mange av oss har nok vært farlig nærme samme skjebne selv. Så hvorfor drikker vi så mye? (...) Dette er ikke en moralpreken om at det er på tide at vi studenter kutter ned på alkoholkonsumet vårt, og dropper lørdagens våte besøk på Vaskeriet. Men heller en vennlig påminnelse og oppfordring til bevisstgjøring rundt den femte ølen vi heller i oss og eksponeringen av den.

Tokyo Mita Campus

A part of the train becomes exclusive to female passengers during rush hours in Tokyo and other cities in Japan. A bright pink sticker on the windows indicates that the car is «women only.» The very first women-only car appeared in Japan in 1912. It was created out of social values that men and women should be riding on different cars. After the war, the women only car disappeared because of its growing criticism that the idea results in discrimination. It came back in 1980s when women suffer from mo-lestations on trains became a big social problem. Subway and railway companies resume the service to protect women and children who are vulnerable in the over crowded trains. Men too welcomed the revivable because they wanted to avoid falsely charged train companies have expanded the services. (...) There is no doubt that many people feel comfortable about having women only cars. However, the idea leads to some troubles because it is not always easy to identify someone's gender or disabilities. Thus we should be aware of the danger such that people are judged only by their appearance.

ILLUSTRASJON: ØIVIND HOVLAND

inntektene ikkje held følge. Det er, forståeleg nok, ei tung tid for SiO. Men det blir vanskelegare å akseptera dårlegare tilbod og merkelege løysingar når me ikkje veit kor knappe ressursane er, eller korleis SiO tek avgjersler. Er det for studentane sitt beste at oppussinga av Sogn Studentby startar i eksamenstida? Er det for studentane sitt beste at Audun Zeiner, som Universitas skreiv om i førre veke, mistar jobben han har hatt i 24 år grunna nedbemanning, når SiO tilsette ein person i nesten same stilling kort tid før? Svaret er «kanskje», sidan SiO sine kommentarar i begge desse sakene har vore vage eller ikkje-eksisterande.

SiO sin manglande vilje til å kommentera er nok meir tydeleg for Universitas-redaksjonen, som går gjennom den tause prosessen med SiO veke etter veke. Men det er også eit problem for heile studentflokk. Når ein organisasjon som SiO nektar å ta debatten om tilbodet sitt alvorleg, har me inga forsikring om at ressursane blir brukt på best mogleg måte. Med ein lukka organisasjon er det faktisk grunn til å tru at det er noko som luktar rote i kontorlokala.

Eg trur SiO har endra seg dei siste åra, og ei lang rekke oppslag i Universitas er kanskje bevis nok. Som oftast er Studentsamskipnaden tause, og deira «openheitspolicy»

går ut på å leggja ut nokre få dokument – ei lita handfull så langt i år – på sine nettsider. Budsjett og avgjersler får me ikkje sjå noko av. Når ein så ser denne vekas sak om at SiO tek meir av studentane sine pengar til seg sjølv, er det verkeleg på tide å sei ifrå om at noko ikkje stemmer.

Eg ønskjer meg ein studentsamskipnad som spelar med opne kort. Eg ønskjer meg eit SiO som kan vedgå feila sine, og som er opne for nye idéar. Er det for mykje å be om? No er ballen hos dykk, SiO.

debatt@universitas.no

Øyeblikket

av Amanda O. Berg

Debatt:Sveriges tidligere statsminister Göran Persson deltok i en debatt om sosialdemokratiets utfordringer i Europa på Kulturhuset. Det var stille i salen da Persson med erfaren og dyp røst holdt sin innledning før debatten. Til venstre i bildet ser vi stortingsrepresentant Tove Karoline Knutsen fra Arbeiderpartiet.

UNIVERSITAS

Tips oss

tips@
universitas.no

Følg oss

På papir hver onsdag,
på nett hele tiden:

www.universitas.no

facebook.com/UniversitasOslo

twitter: @universitas_no

instagram: **Universitassen**

For oppdaterte studentnyheter.

nyhetsredaktør: **Torgeir Mortensen**
Torgeigm@universitas.no 454 72 320

NYHET

Den hvite manns verk

DISKRIMINERENDE FORELESNINGER: Er den tradisjonelle forelesningen diskriminerende mot kvinner og minoriteter?

Ja, skriver Annie Murphy Paul i en kronikk i The New York Times. Rike, hvite mannlige studenter får nemlig mest utbytte av den klassiske modellen der foreleser snakker og studenter noterer.

Paul skriver at det kanskje virker som en absurd påstand, men etter å ha gått gjennom forskningen på feltet konkluderer hun med at forelesningene er diskriminerende.

Forskning viser at alle får et større utbytte av aktiv læring enn den passive forelesnings-situasjonen, men minoriteter og kvinner får en enda større fordel. Aktiv læring innebærer mer tilbakemelding og interaksjon, og fører til at prestasjonsgapet mellom majoritet og minoritet, samt kvinner og menn, minskes.

Bakgrunnen for utjevningen av akademiske prestasjoner kan være at menn er mer aktive under forelesningene enn kvinner, og dermed får et større faglig utbytte. Dessuten føler studenter med en middelklassebakgrunn (som majoriteten er overrepresentert i) seg mer hjemme i den akademiske settingen, og vil derfor klare seg bedre uten oppfølging, enn det studenter fra arbeiderklassen gjør.

FOTO: LEIF ØRNELUND/OSLO MUSEUM

Redd for å bli overfalt på toalettet

SPØRREUNDERSØKELSE: Hygieneleverandøren Katrin fortsetter å sende ut pressemeldinger om nordmenns vaner og uvaner på toalettet. Og notisredaksjonen har så langt ikke klart å ignorere dem.

Det siste funnet er at nordmenn er engstelige for å bli overfalt på toalettet. Én av ti nordmenn svarer at de er helt eller delvis bekymret for overfall. Og er vi bekymret for blind vold mens vi besøker toalettet ved utestedet, biblioteket eller nabolagskaféen, så er vi enda reddere for å bli smittet av sykdommer. Én av tre av oss svarer at vi er redd for å bli smittet av en sykdom når vi oppsøker et offentlig toalett.

– At en så stor andel er redd for ulike typer smitte på offentlige toaletter, viser hvor forsømte mange toaletter er, sier Kajsa Rynman i Katrin.

UNIVERSITAS FOR 25 ÅR SIDEN

Universitas nr. 16, 1989

UNIVERSITAS FOR 50 ÅR SIDEN

« Når det gjelder rekrutteringen til offentlige stillinger i sin alminnelighet, må det være prinsipielt forkastelig at disse ikke skal rekrutteres på normalt vis. Her må staten gjennom fastsettelse av lønns- og arbeidsvilkår sørge for å tiltrekke nødvendig arbeidskraft uten noen form for dirigering hverken gjennom studenterkåringer eller lov. Etter vår oppfatning må derfor studentene ta avstand fra enhver form for tvangsdirigering, idet utkantdistriktenes problemer må løses ved spesielle stimulerings tiltak, heter det i innstillingen fra NSU's Utredningsutvalg for «Dirigering av akademisk arbeidskraft», som ble fremlagt på Landstinget.

Universitas nr. 1, 1965

SEMESTERAVGIFTEN:
Mindre penger dire

Hvert år deler Velferdstinget ut penger fra semesteravgiften til studentvelferd. Andelen studentene bestemmer over har sunket betraktelig.

Studentvelferd

tekst Magnus Newth
foto Torgeir Mortensen

I 2010 fikk Velferdstinget (VT, se faktaboks) ca 8,7 millioner kroner i tilskudd. Da bestemte studentenes representanter over penger tilsvarende rundt 56 prosent av den samlede semesteravgiften. Fram til 2010 var dette normalt.

I 2014 var tilskuddene oppe i 13,3 millioner, men antall studenter var økt. Samtidig ble semesteravgiften dyrere. Da var andelen av semesteravgiften på 37 prosent, et fall på ca 19 pro-

sentpoeng.

I mellomtiden har det vært en sammenslåing mellom Student-samskipnaden i Oslo, og Oslo- og Akershus skolenes Studentsamskipnad. Resultatet er Student-samskipnaden i Oslo og Akershus; dagens SiO.

Omprioritering

Ifølge leder i VT, Sigrid Mæhle Grimsrud, skyldes den synkende andelen de bestemmer over at VT selv prioriterer et større fokus på helsetjenester.

– Vi har sett en positiv utvikling i kroner vi deler ut, og pengene som kommer inn på semesteravgiften utover det er prioritert annerledes.

Fra 2010 til 2014 har VTs utgifter til lønn økt fra 872 000 til 2 055 000, mens andre driftskostnader har gått fra 375 000 til 620 000. Dette er et resultat av behov for et større Arbeidsutvalg (AU) og sekretariat som følge av fusjonen, forteller Grimsrud.

Behov

Det er på VTs årlige tildelingsmøte at pengene fra SiO fordeles til studentvelferden. AU foreslår på forhånd hva de forskjellige søkerne bør få, og lager en total søknadssum basert på dette.

Denne rammen er basert på SiOs situasjon, søkerens behov og hva man har fått tidligere, forklarer Grimsrud.

Det er SiOs hovedstyre, der ansatte og institusjonene har representanter, som bestemmer om VT får pengene de ber om. Fem av ti medlemmer, inkludert

kutte til studentene

ARKIVBILDE: ODIN JÆGER

Velferdstinget (VT)

- VTs oppgave er blant annet å fordele semesteravgiften til ulike kulturtilbud for studenter
- Velferdstinget i Oslo og Akershus er en interesseorganisasjon og et studentpolitisk organ for alle studentene som er tilknyttet Studentsamskipnaden i Oslo og Akershus.
- Arbeidsutvalget til Velferdstinget (VT-AU) består av tre som jobber på heltid, og tre som jobber på deltid. VT-AU skal følge opp VTs vedtak ved å bygge organisasjonen og få gjennomslag for politikken VT vedtar

Kjapt levert: – Tord Øverland (bildet) gjorde en effektiv jobb med ordstyringen, så møtet ble kanskje litt vel effektivt, sier representant Jeanette Viken, som etterlyser mer debatt om hvor mye VT skal be SiO om.

styreleder, er studenter og har dermed reelt flertall.

– Manglet debatt

På tildelingsmøtet tidligere denne måneden opplevde de fleste søkerne å få mindre penger enn de søkte om. Arbeidsutvalget advarte da om å søke om urealistisk mye, fordi konsekvensene av et mulig nei ville være negative.

Representant Jeanette Viken fra UiO og medlem av Kulturstyret kom med forslag om å øke søknadssummen med 450 000 på det meste, men forslaget ble nedstemt med stort flertall.

Viken skulle ønske at det var flere i VT som hadde stilt spørsmål ved den totale rammen, forklarer hun til Universitas.

– Jeg tror nok at AUs sterke motstand mot å øke satte en stopper for en mulig debatt, sier hun.

Likevel kaller hun seg realistisk. – Jeg vet at det å få mer penger ut av SiO ikke nødvendigvis er helt enkelt, sier Viken.

Hun savner en reel diskusjon rundt tildelingene.

– For Kulturstyret sin del vil vi gi penger til studentkultur, og da syns jeg det er trist at vi blir kuttet i tildelingene, sier hun.

– I denne prosessen var det viktig for oss å påpeke at arbeidsutvalgets innstilling allerede ba om en stor økning i tilskuddet fra SiO, og at vårt syn var at man ikke burde be om mer penger før man i det hele tatt hadde hatt en debatt om hvorvidt man kunne omprioritere penger innenfor den, sier VT-leder Grimsrud.

Uformelle samtaler

Selv om Arbeidsutvalget advarte mot å øke rammene i frykt for kutt, får de ikke beskjed av SiO

om noen maksgrænse på søkesum før tildelingsmøtet.

– Før tildelingsmøtet har VT og SiO uformelle samtaler om alle saker. Vi har et veldig tett samarbeid, men vi har ingen formelle samtaler om tildelingen, eller hvor stor andel av semesteravgiften VT får av oss, sier styreleder i SiO, Tone Vesterhus.

Hun sier SiO ikke har fått noen signaler om at VT ønsker seg tilbake til en større andel av semesteravgiften.

– VT har ikke sagt til oss at det er et problem at de får mindre penger. Det blir opp til VT å definere om de får for lite eller ikke, men de har ikke formidlet noe misnøye til oss.

Universitas får i likhet med andre studentmedier penger fra VTs tildelingsmøte, og ble kuttet fra den opprinnelige søkesummen i år.

mgnewth@universitas.no

Bruker semesteravgiftspenger på smoking

ARKIVFOTO: PHILIP J.

Studentparlamentet ved Universitetet i Oslo (UiO) bevilger penger til egne gallaantrekk. Uansvarlig bruk av penger, mener flere av listene.

Smoking

tekst Isabel Byrkjeflot Næro

Til stor debatt ble det på siste Studentparlamentsmøte ved UiO bestemt at medlemmene i Arbeidsutvalget skal få bruke 7500 kroner av studentenes semesteravgift til smokinger og gallakjoler.

– Som representanter i Arbeidsutvalget blir vi invitert til en rekke arrangementer som krever gallaantrekk og lignende. Dette er dyrt og lønnen vår er lav, derfor ser vi det som en prinsipp sak at vi skal slippe å legge ut for hele beløpet selv, sier leder for parlamentet Julie Sørlie Paus-Knudsen.

Som eksempler på arrangementer Arbeidsutvalget deltar på, trekker hun frem Anders Jahres medisinske priser, UiOs årsfest og UiOs menneskerettighetspris med påfølgende mottakelse.

Unødvendig bruk

Jonas Nilsen, leder for Grønn liste, mener at dette er unødvendig bruk av studentenes penger.

– Vi ser heller at disse pengene brukes på promotering av parlamentet ovenfor studentene.

Med støtte fra Venstreallian-

sen, Sosialdemokratene og Internasjonallista, la Grønn liste frem et forslag om å kutte i denne posten. Forslaget ble nedstemt.

– Det er synd at smokinger og gallakjoler blir prioritert foran det andre viktige arbeidet vårt, sier Kristine-Petrine Sollid Olthuis fra Venstrealliansen.

Arbeidsutvalget består av fem personer, men to av disse sitter som representanter i Universitetsstyret og får dermed dekket reiser og representasjon av universitetet. Representasjon inkluderer klær som smokinger og gallakjoler.

– Vi ønsker likhet blant medlemmene i Arbeidsutvalget, sier Paus-Knudsen.

De resterende tre medlemmene er derfor bevilget 2 500 kroner hver til å bruke på egne gallaantrekk. I dagens Arbeidsutvalg benytter to av medlemmene seg av egne bunader og kjøper derfor ikke festantrekk. Den tredje har gått til anskaffelse av en splitter ny smoking.

Uansvarlig

Jonas Nilsen synes at Studentparlamentets budsjett viser en uansvarlig bruk av penger.

– Grunnet Studentparlamentets manglende evne til å kutte i utgifter vil årets budsjett gå i underskudd. Dette samsvarer dårlig med ambisjonen i langtidsbudsjettet om å gå i overskudd, sier han.

Sosialdemokratenes leder Vetle Westlie er enig.

– Vi er i en periode hvor Studentparlamentet prøver å bygge opp egenkapital. Derfor er det nødvendig å gjøre budsjettinnsparninger der man kan, sier han.

universitas@universitas.no

KUNNSKAPSDEPARTEMENTET SNUR:

Vil endre klageo

Kunnskapsdepartementet mener klagetallene ved Universitetet i Oslo er alarmerende. Nå vil de gripe inn og gjøre sensorordningen mindre vilkårlig.

Blind klagesensur

tekst Agnes Østengen
og Andreas Løhren
foto Patrick Da Silva Sæther

For to uker siden publiserte Universitas klagetallene fra UiO for det siste studieåret. Tallene viser at over halvparten av klagesensorene var uenige i karaktergivingen i førstegangssensuren. Tallene fra året før blind klagesensur ble innført avdekker store endringer

i klageresultatene.

Året før den nye ordningen kom i stand, var det én av fire som fikk endret karakter etter at de klaget. Denne andelen er nå økt til én av to. Tidligere var det nesten ingen som fikk endret karakteren sin med mer enn én karakter. Det gjaldt kun én av hundre. Under blind klagesensur har det blitt nærmest dagligdags å gå opp eller ned minst to karakterer. Det gjelder nå én av ti.

Det var Kunnskapsdeparte-

mentet (KD) som sommeren 2014 påla alle utdanningsinstitusjonene i Norge å innføre blind klagesensur. Nå innrømmer KD at effekten av lovendringen ikke var etter intensjonen. Toril Johansson, ekspedisjonssjef i departementet, forteller at hun er misfornøyd med resultatene til den nye ordningen de selv innførte.

– En endring på minst to karakterer er et stort sprang, og bør ikke gjelde ti prosent av de som klager, sier hun.

KD vil endre systemet

Da Universitas snakket med KD for to uker siden la departementet ansvaret for å overvåke klagesensuren over på lærestedene. En ringerunde til de største institusjonene i landet viser derimot at flere av universitetene og høyskolene ikke følger opp resultatene av blind klagesensur.

Høgskolen i Oslo og Akershus fører ikke engang statistikk over hvor mange karakterer klagesensuren skiller seg fra den opprinnelige karakteren. Statistikken til Universitetet i Tromsø er så full av rapporteringsfeil at den i praksis er ubrukelig. Begge institusjonene forteller til Universitas at de ikke bruker klagetallene i kvalitetssikringen av klagesensursystemet.

«En endring på minst to karakterer er et stort sprang, og bør ikke gjelde 10 prosent av de som klager.»

Toril Johansson, ekspedisjonssjef i
Kunnskapsdepartementet

Den vilkårlige sensurens ansikt

I løpet av forrige studieår klaget jusstudenten Karl Kristian Kirchhoff på tre eksamenskarakterer. Første gang gikk han fra D til A. De to neste gangene fra D til B.

Selv om Kirchhoff er en av de som kan ha nytt svært godt av blind klagesensur, håper han at Kunnskapsdepartementet bruker Nasjonalt organ for kvalitet i utdanningen (NOKUT) til å kvalitetssikre sensorordningene på de forskjellige lærestedene. Først da blir de rettferdig for alle, mener han.

Kirchhoff er ikke overrasket over tallene til Universitas (se hovedsak). Hver gang han har klaget på karakteren med det nye klagesystemet, har han gått opp mellom to og tre karakterer. I prinsippet synes han en blind klagesensurordning er god, men at de store karaktersprikene mellom første- og andregangssensur er uheldige.

– Det vi trenger er gode retningslinjer for sensorer.

De må ha noen konkrete holdepunkter. Det erfaringene med blind sensur viser, er at sensorer vurderer oppgaver helt ulikt. Da blir det også sprik i karaktersettingen, sier han.

Håper KD tar tak

Kirchhoff er glad for å høre at Kunnskapsdepartementet vil se nærmere på hvordan man kan gjøre forskjellen i karaktersetting mindre. Han mener det viktige er at NOKUT undersøker kvaliteten på sensorenes retningslinjer ved de ulike utdanningsinstitusjoner, slik at man vet hva som forventes av studentene.

– Lærestedene lever på anseelse, så de vil nok være samarbeidsvillige, sier han.

amosteng@universitas.no

«Det vi trenger er gode retningslinjer for sensorer.»

Karl Kristian Kirchhoff

Skeptisk: Karl Kristian Kirchhoff er mellomfornøyd etter at han har gått opp totalt sju karakterer på tre klager.

ordningen

Ved UiO og NTNU er det opp til hvert enkelt fakultet om de ønsker å bruke klagetallene til forbedring av sensursystemet. Det ligger ingen føringer fra sentralt hold, noe som betyr at praksisen er ulik fra fakultet til fakultet.

Ingen av landets ti største institusjoner kan gi en god forklaring på hvordan de benytter seg av klagekarakterene til å sikre kvaliteten i sensorordningen.

KD vil nå gripe inn for å endre systemet de påla institusjonene å innføre for et drøyt år siden. Johansson i KD forteller at departementet må se på mulige politiske tiltak for å gjøre systemet mindre vilkårlig enn det er i dag.

– Vi ser nå på om det er noe vi

kan gjøre for at forskjellene i karaktersetting kan bli mindre, forklarer hun.

Ville ikke ha blind sensur

Stein Roar Fredriksen, seniorrådgiver ved UiO, mener det er vanskeligere å kvalitetssikre klagesystemet etter at ordningen med blind sensur ble innført.

– Den gamle ordningen der vi fulgte forvaltningslovens regler for klagebehandling, ga klagesensoren et bedre beslutningsgrunnlag. Dette var en av grunnene til at UiO ønsket å beholde den gamle ordningen, forteller han.

Debatten om blind sensur har rast ved universitetet det siste året, og flere professorer og sen-

sorer er sterkt kritiske til blind klagesensur.

NOKUT vil kontakte lærestedene

Tilsynsdirektør Øystein Lund i Nasjonalt organ for kvalitet i utdanningen (NOKUT) forteller Universitas at de vil gripe inn dersom de store karaktersprikene fortsetter. NOKUT vil nå også vurdere i hvilken grad blind klagesensur fører til bedre kvalitet i karaktergivningingen.

Første skritt blir å kontakte lærestedene, og Lund håper på en god dialog som vil føre til endringer.

– Vi må ha tillit til institusjonene, samtidig som vi må føre kontroll, sier han.

Studentene taper

Året før innføringen av blind klagesensur fikk 90 prosent av studentene som klaget ved UiO en bedre karakter. Det siste studieåret har denne prosentandelen sunket til to av tre. I tillegg er det langt flere som får en dårligere karakter med den blinde sensuren. Studentene taper altså på blind klagesensur, og risikoen ved å klage har økt.

Det var Norsk studentorganisasjon (NSO) som kjempet igjennom ordningen. Til tross for at den er i studentenes disfavør,

holder leder Therese Eia Lerøen i NSO på sitt.

– Det skal ikke være et mål i seg selv at studentene går opp i karakter. Målet må være å få en ny vurdering, sier hun.

Lerøen mener det er sensorveiledningene det er noe galt med.

– Institusjonene er nødt til å se på hvordan de driver med første-gangssensur og andregangssensur. En avvikling av blind sensur er ikke riktig løsning. Tydeligere sensorveiledninger er svaret, mener hun.

amosteng@universitas.no

DAGENS DYNAMITT

VI SEES PÅ RÅDHUSPLASSEN!

DRONER SOM DREPER

Møt den tidligere dronepiloten **Brandon Bryant** som er kalt en av de viktigste varslerne i nyere tid. Han har førstehåndsfølelse fra tusenvis av timer bak spakene for US Air Force. Vi drøfter etiske, prinsipielle og juridiske problemstillinger om den økende bruken av droner i krig.

Hvor Alfred, Nobels Fredssenters kafé.
Når Torsdag 5. november kl. 18.00. **Nytt tema hver uke!**

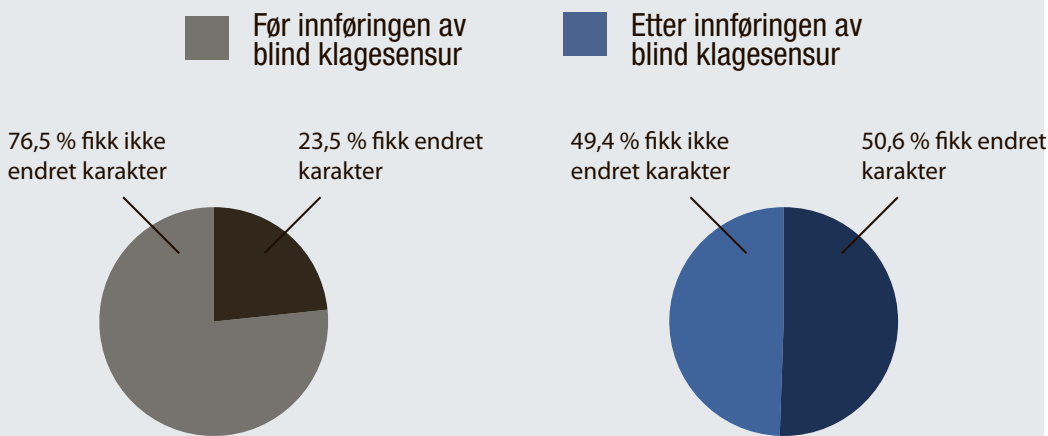
Nobels Fredssenter
10 år med fredsprisen i sentrum

HYDRO telnor group ABB
© Nobels Fredssenter 2015

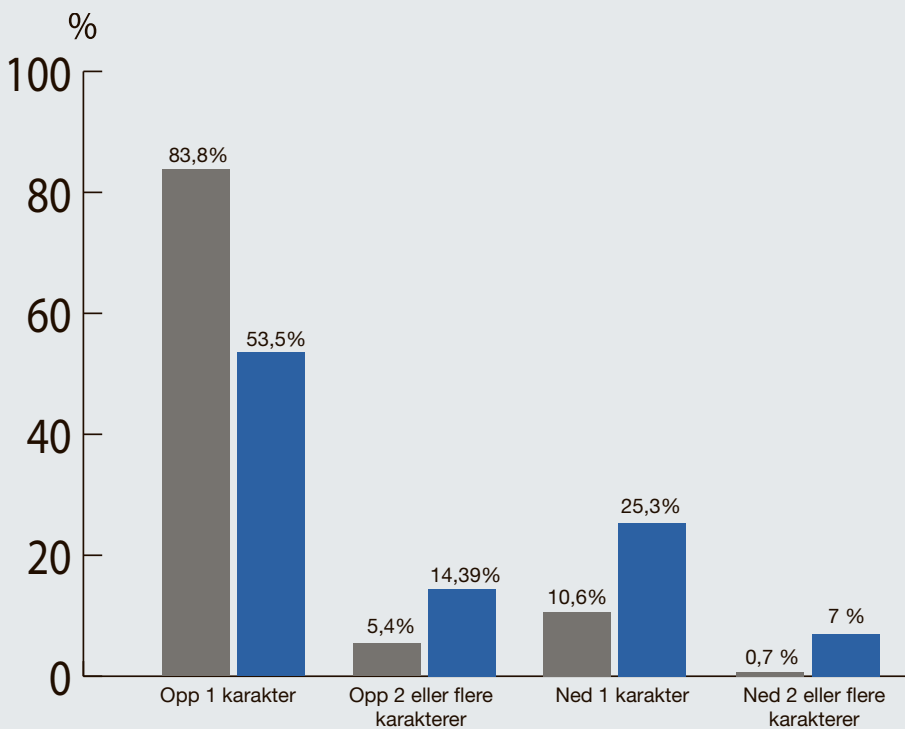
GRATIS

Karakter etter klage før og etter blind klagesensur

Av de som fikk endret karakter

NY EKSAMENSFORM VED CAMPUS KRISTIANIA: Student varsler planlagt juks

Vanskelig å la være: En student ved Norges helsehøyskole sier han planlegger å benytte seg av hjemmeeksamenen til å jukse seg til en bedre karakter.

Lite vanntett hjemmeprøve er eneste eksamensform i et prøveprosjekt. Emneansvarlig har imidlertid klokkeetro på studentene.

Eksamensform

tekst Vida Sundseth Brenna
foto Kristina Elisabet Kvammen

Denne uken prøver Norges helsehøyskole (en underavdeling av Campus Kristiania) ut en ny eksamensordning. 260 studenter skal på fredag ta en flervalgseksamen hjemme. Dette er eneste form for vurdering i emnet. Når oppgaven settes i gang kan man ikke gå ut av den på pcen man sitter ved, men ingenting hindrer noen i å bruke en annen pc samtidig, eller få bistand av en kumpan.

Universitas har snakket med en student ved høyskolen som er krystallklar på at han vil jukse.

– Jeg synes at denne eksamensformen er veldig merkelig, egentlig. Hvis man kjenner en lege, for eksempel, kan man jo få denne til å ta eksamen for seg, sier studenten, som av opplagte årsaker ønsker å være anonym.

Norges helsehøyskole er en del av Campus Kristiania, en av landets største private høyskoler, som i tillegg består av Markeds-

høyskolen, Norges Kreative Høyskole og NKS Nettstudier.

Hundre spørsmål

Den aktuelle eksamenen gjennomføres i emnet «MED2», som alle studenter ved helsehøyskolens års- og bachelorstudier tar. Her skal studentenes kunnskaper i blant annet fysiologi og anatomi testes. Det er tillatt å benytte seg av pensumbøker under eksamen, men å lete etter informasjon på nettet, eller ringe en venn, anses derimot som fusk. Emneansvarlig og førsteamanuensis Jo Bruusgaard ved Norges Helsehøyskole mener at eksamensformen er en god test på studentenes kunnskaper.

– Dette er jo en eksamensordning hvor man må besvare hundre spørsmål på to timer. Jeg har prøvd selv, og hvis du skal begynne å slå opp i boken, så løper tiden fra deg, forteller han.

Ville ikke jukset selv

– Men tror du ikke at det er sannsynlig at studenter kommer til å jukse? De kan jo bare søke seg frem til svaret på internett?

– Jeg tror ikke studenter vil jukse, ikke når jeg tenker på hva jeg selv ville gjort. Det vil dessuten være praktisk vanskelig for studentene, på grunn av tidsbegrensningen og spørsmålsformuleringen, svarer Bruusgaard.

Han innrømmer likevel at det vil være vanskelig å ta studenter i å jukse.

– Hvis studenter velger å hacke seg inn i skolens databaser og finne svarene sine der, er det jo klart det vil få alvorlige konsekvenser. Men ellers vil det være vanskelig å finne ut om enkeltstudenter jukser.

Vil overvåke resultatene

På tross av at det vil være vanskelig å avsløre enkeltstudenters forsøk på juks, vil det være mulig å sammenlikne resultatene fra denne ukas eksamen med tidligere besvarelser, og dette vil tas med i evalueringen av prøveprosjektet.

– Vi sitter på detaljert informasjon om vanskelighetsgraden på de ulike spørsmålene og vi kommer til å sammenlikne studentenes besvarelser med tidligere eksamensgjennomføringer. Hvis vi ser at det plutselig er overveldende mange som svarer rett på vanskelige spørsmål, vil vi kanskje kunne anta at noen har jukset, forteller Bruusgaard.

God respons

I vår gjennomførte Norges helsehøyskole en lignende prøveeksamen for et lite antall studenter. Dette prosjektet var vellykket, og eksamensresultatet var ikke betydelig forskjellig fra lignende eksamener gjennomført på skolen, ifølge emneansvarlig:

– Studentene ga veldig gode tilbakemeldinger, men som sagt er dette fortsatt bare et prøveprosjekt og eksamensgjennomføringen vil evalueres, sier han.

Tidligere har eksamenen blitt gjennomført på papir i høysko-

lens lokaler. Med prøveprosjektet håper han at eksamensavviklingen vil bli enklere.

– Jeg vil si at dette er utelukkende til studentenes fordel. Digitalisering av eksamen gjør at man unngår feil under sensurering. Det kan dessuten være enklere å tilegne seg informasjon digitalt, fordi studentene i stor grad jobber digitalt i studiehverdagen, sier han.

Studenten Universitas har vært i kontakt med ser imidlertid andre fordeler ved denne eksamensordningen.

– Hvis jeg ikke kan svaret på et spørsmål kommer jeg jo bare til å google svaret, sier den anonyme studenten.

Idiotisk å jukse

Hvor mange av morgendagens akupunktører og idrettsterapeuter som velger å jukse på den kommende flervalgseksamenen vil vi kanskje aldri få vite, men studentene som planlegger å jukse bør tenke seg om, ifølge førsteamanuensis Bruusgaard.

– Det sier seg selv at studenter som jukser ikke vil få utbytte av faget – hvis det fører til at de ikke leser skikkelig. Jeg har ikke ord for hvor idiotisk det vil være å jukse på denne eksamenen.

brenna.vida@universitas.no

En ærlig mann: Jo Bruusgaard tror ikke at studentene hans vil jukse på den kommende eksamenen.

Skrev UiOs mest populære master

Tidenes mest populære masteroppgave fra Universitetet i Oslo har blitt lastet ned nær 10 000 ganger.

Masteroppgave

tekst Julianne B. Mossing
foto Amanda O. Berg

Titusenvis av studenter har siden 1999 fått masteroppgaven sin publisert via DUO-systemet. Vitenarkivet DUO er Universitetet i Oslos arkiv for oppgaver skrevet av studenter. Med totalt 9951 nedlastninger, er oppgaven skrevet av Naveed Yaqub den mest populære masteroppgaven av dem alle.

– Jeg er veldig fornøyd med oppgaven, og jeg har fått gode tilbakemeldinger fra Universitetet i Oslo, sier Yaqub.

Yaqub skrev den engelske masteroppgaven i 2012, som har tittelen «Comparison of Virtualization Performance: VMWare and KVM.»

Billigere teknologi

I oppgaven sammenligner Yaqub de to mest populære virtualiseringsteknologiene. Dette er en teknologi som blant annet effektiviserer strømbruk, og gjør at det blir billigere å kjøre tjenester som for eksempel Facebook, Twitter og nettaviser.

– Virtualiseringsteknologi gjør at én datamaskin kan erstatte jobben som mange maskiner tradisjonelt har gjort, forklarer Hårek Haugerud.

Han var oppgaveveileder for Yaqub og er førsteamanuensis ved institutt for informasjonsteknologi ved Høgskolen i Oslo og Akershus. Haugerud forteller

at det er mange kroner å spare på å velge riktig teknologi. USAs datasentre bruker for eksempel dobbelt så mye strøm som hele byen New York.

UiO begeistret

Det var Jarle Bjørgeengen ved Universitetets senter for informasjonsteknologi som foreslo temaet for oppgaven. Underveis i arbeidet fikk Yaqub beskjed om at universitetet ville ta i bruk teknologien han konkluderte med at var best.

– Resultatene mine gir en detaljert visning av ytelsen av de forskjellige virtualiseringsteknologiene, og hjelper fakultetet for informatikk med å velge riktig teknologi for fremtidig bruk, sier Yaqub.

Yaqub tror grunnen til det skyhøye nedlastningsantallet kan være at teknologien er ny, og at det finnes flere forskjellige varianter å velge blant.

– Ettersom jeg sammenligner to teknologier, gjør jeg det lettere for folk å velge den beste teknologien. Det jeg har funnet ut hjelper også andre studenter med bedre referanser i deres akademiske oppgaver og forståelsen for teknologien, sier Yaqub.

Attraktiv forskning

Yaqub studerte masterprogrammet Network and System Administration da han skrev oppgaven. Programmet er et samarbeid mellom Høgskolen i Oslo og Akershus og Universitetet i Oslo.

Dette er DUO:

- DUO er et vitenarkiv som er åpent tilgjengelig på internett
- DUO omfatter i dag elektroniske utgaver av masteroppgaver, doktoravhandlinger og artikler.
- I 2007 ble det obligatorisk å levere inn masteroppgaver til DUO.
- Det er mulig å reservere seg fra å få oppgaven sin publisert på DUO.
- Det har blitt gjort 800 000 nedlastninger fra DUO de siste 12 månedene.
- Hvert år leveres rundt 2000 masteroppgaver til DUO.

Veilederen for Yaqub, Hårek Haugerud, mener flere faktorer spiller inn på årsaken til populariteten til forskningen. Samarbeidet mellom høyskolen og universitetet kan være den overordnede.

– På høyskolen har man en litt mer profesjonsrettet tilnærming. Uten at jeg har sett noen statistikker, tror jeg dette kan gjøre at resultatene fra våre masteroppgaver er mer allment interessante, sier Haugerud.

Haugerud forteller at mye av forskningen på feltet er gjennomført av bransjefolk som ønsker å selge sine egne teknologier.

– Slike undersøkelser blir ofte gjort av kommersielle firmaer som ikke er like objektive som et arbeid gjort ved en akademisk institusjon, sier han.

julianbm@universitas.no

Stor suksess med arkeologi-masteroppgave

Silje Lillevik Eriksen hadde ingen anelse om at hun står bak DUOs mest nedlastede masteroppgave skrevet på norsk.

lest min egen oppgave etter jeg leverte den, ler Eriksen.

Vet ikke hvorfor

Tross masteroppgavens popularitet, har Eriksen fått få tilbakemeldinger på oppgaven. Hun er usikker på hvorfor akkurat hennes oppgave har vakt så stor oppsikt etter den fikk leve fritt på DUO.

–Det er jo et veldig smalt tema, men tematikken kan overføres til andre områder, som for eksempel rekonstruksjon av nyere tids kulturminner, forteller Eriksen.

Hun tror nedlastningene blant annet kommer fra studenter som har beveget seg inn på samme område.

– Jeg kan jo også tenke meg at de som driver med rekonstruksjon og formidling av historie kan være interesserte i å lese oppgaven, sier Eriksen.

Ikke en DUO-bruker

Selv om Eriksen ikke var den mest aktive DUO-brukeren under masteroppgave-skrippingen, var hun innom nettstedet noen ganger.

– Jeg fant mye relevant litteratur gjennom andre oppgaver, men jeg lastet aldri ned noe. Jeg lånte heller andres masteroppgaver fra biblioteket, sier Eriksen.

julianbm@universitas.no

Mesterhjerne: Naveed Yaqub er ikke nevneverdig overrasket over at masteroppgaven hans er tidenes mest populære ved Universitetet i Oslo.

Stolte: Dagny Ringheim og Gerd Eva Valøen viser frem kunstrommet, på loftet i Steinerhøyskolen. Kunstlinjen er den de har kjempet hardest for å beholde i usikre økonomiske tider.

Kampen for tilvæ

Den påtroppende rektoren ved Steinerhøyskolen har fått oppgaven å styre høyskolen trygt gjennom et økonomisk minefelt, uten å miste steineridentiteten på veien.

Steinerhøyskolen

tekst Ingri Bergo og
foto Amanda O. Berg

Under et høstlig teppe av gule, oransje og røde blader, like bak Vestkanttorget, ligger Steinerhøyskolen og varmer seg i høstsola. Vi er kommet for å gratulere nå-

værende rektor Gerd Eva Valøen med den gjeve seieren i Universitas' konkurranse om Oslos fineste rektorkjede – samt overvære overleveringen av kjedet til neste kvinne i rekken. Den 1. november går nemlig Steinerhøyskolens hønemor over nesten 20 år av med pensjon. Og stafettpinne – eller -kjedet – skal seremonielt over-

leveres til etterfølgeren, Dagny Ringheim.

– Det er veldig spennende. Men jeg må jo innrømme at jeg gruer meg til hun ikke skal være her lenger, sier Ringheim, og titter bort på Valøen.

errelsen

Beinhard kamp

Valøen og Ringheim har jobbet tett sammen helt siden Steinerhøyskolen fikk høyskolestatus i 2008. Inne på rektorkontoret sitter de omtrent side om side, sammen med den skotske hjortehunden, Darwin.

– Han er vårt vitenskapelige alibi, spøker Ringheim.

Men fra spøk til alvor: det blir fort klart at det har skjedd en voldsom profesjonalisering av Steinerhøyskolen siden Valøen begynte der i 1996. Særlig de siste årene har vært vanskelige. De to damene har kjempet en beinhard kamp for høyskolens overlevelse. For mens nyttetenkning og tel-lekanter i økende grad dominerer

Steinerhøyskolen

- Fikk høyskolestatus i 2008
- Ca. 240 studenter
- Vant Universitas kåring av fineste rektorkjede

i høyere utdanning, har det blitt stadig vanskeligere å legitimere Steinerhøyskolens eksistens.

– Vi er jo ikke akkurat lønnsomme, ler Ringheim.

– Aller mest stolt er jeg at vi fortsatt består, stemmer rektor Valøen i.

UOVERTRUFFEN trilogi

PER-ASLAK ERTRESVÅG:

- Makten bak makten
- Sov, mitt lille Norge
- NORGE – et hjerne- finans- og maktkontrollert samfunn?

“En uunnværlig kilde på norsk om den skjulte virkelighet.”

Johan Galtung, professor emeritus

www.kolofon.no

NORGE

Et hjerne- finans- og maktkontrollert samfunn?

NY og utvidet utgave!

«Vi er jo ikke akkurat lønnsomme»

Dagny Ringheim, påtroppende rektor ved Steinerhøyskolen

Mistet kollega

Det er tunge tider for små høyskoler rundt om i landet. I juni avviklet Kunnskapsdepartementet Den norske eurytmihøyskolen med umiddelbar virkning. Og det var enden på visa for all eurytmiutdanning i Norge. Skal du bli en såkalt eurytmist, må du nå til utlandet.

– Det er veldig trist. Vi savner jo kollegaene våre, selvfølgelig, sier Valøen.

Nedleggelsen av naboskolen gjorde dem enda mer innbitt på å få fortsette å eksistere. Resultatet var en akademisering av høyskolen.

– Dette innebærer en innføring av krav om at lærerne på skolen har mastergrad, og at de publiserer et minimum med forskning i stillingen sin, forklarer Valøen.

Dannelse

Men selv om det har skjedd en akademisering av høyskolen, er det viktig å bevare særpreget, det som er Steinerhøyskolens eksistensberettigelse, forklarer Ringheim.

Så hva går så denne «steineridentiteten» ut på?

Jo, *dannelse* står sentralt i steiner-pedagogikken, mener Ringheim. Hun forklarer at gjennom å forsøke å fremheve hvert enkelt individ sine sterke sider, skal den faglige kompetansen styrkes.

Tar vare på sjelelivet

– Personlighetsutvikling er utrolig viktig. Vi trekker frem hver og én sine sterke sider. Samtidig er den faglige spisskompetansen helt essensiell. Du må være sylskarp på fagfeltet ditt, men du skal også ha en større bredde, sier hun.

Derfor er for eksempel kunst en viktig del av pedagogikken.

– Kunstfag integreres i alle fagene. Målet er at studentene hele tiden ut må ut av komfortsonen sin. Slik skal de vokse. Kunst er viktig for faglig utvikling, men også for studentenes selvfølelse forteller Ringheim, og legger til:

– Kunst viktig for sjelelivet. Det er gjort undersøkelser som viser at folk som driver med kunst er lykkeligere!

Mest fornøyde studenter

Og kanskje er det derfor Steinerhøyskolen kan skryte av å ha vunnet fjorårets studiebarometerundersøkelse. Steinerhøyskolestudentene er nemlig de soleklart mest fornøyde med sine studier.

– Det er vi veldig stolte av, sier rektor Valøen.

Rektoren tror de gode resultatene i stor grad kan forklares av steinerskole-pedagogikkens særegenhet. Men også samholdet på den vesle høyskolen er viktig, mener hun.

– En av fordelene med å være en liten skole er at vi blir bedre kjent. I praksis betyr dette blant annet at både studenter og lærere er samlet rundt bordet ved lunsjtid, forteller Valøen.

Og riktignok, nede i kantina summer det av liv. Det flyter av matpakker og dufter av nytraktet kaffe. Studenter og lærere hilser vennlig på Universitas.

Fra varm til kaldmat

– Før hadde vi varmmat, men nå, når økonomien er så dårlig, kan vi dessverre ikke ha det lenger, sier Valøen.

Imidlertid har Steinerhøyskolen sin egen hage, hvor de dyrker grønnsaker.

– Og i september hadde vi høstfest for hele skolen med alt vi dyrket! Det var stas, stråler rektoren.

– Gjennom å se hvordan ting dyrkes, blir man kjent med naturen, og slik bli glad i den. Tanken er at du tar vare på det du elsker.

Vil delta i samfunnsdebatten

For Ringheim blir en av de viktigste oppgavene som rektor fremover å jobbe for at disse særegne, steinerpedagogiske perspektivene får mer plass også i samfunnsdebatten. Målet er at høyskolen selv skal aktivt fremme de verdiene den står for.

– Vi mener våre verdier er i pakt med det som er viktig for unge mennesker i dag. Kjernen i steiner-pedagogikken er respekt: for andre kulturer, individer og for naturen, sier Ringheim.

debattredaktør:
debatt@universitas.no

Anders Veberg
906 92 963

Frist:

søndag klokka 17

Legg ved portrettfoto. Redaksjonen forbeholder seg retten til å forkorte innleggene.

IDÉ OG DEBATT

KØYR DEBATT

Universitas gir deg eit lite innblikk i andre debattar om studentar, utdanning og akademía.

Sjuesju mobbarar på ei snor

Det nye byrådet i Oslo får kritikk for mykje, ofte med rette. Slik skal det trass alt vera for politikarar. Men Morten Sjølli i Vårt Land meiner eit område kan vera litt friare for kritikk – i alle fall når det grensar til mobbing. Han reagerer på kritikken den nye varaordføraren Khamshajiny Gunaratnam får for språket sitt, med små feil som å uttala 27 som «sjuesju», eller sei at ho «bærte» noko. Språknerdane gjekk laus

på dette på Facebook, og Morten Sjølli sa ifrå. – Sjølvsaugt er det viktig at ein politikar uttrykker seg på ein måte som ligg nærast mogleg det korrekte – det vil sei slik som språkpolitiet sine sjølvforherlegande representantar meiner det skal vera, skriv Sjølli. Han etterlyser meir raustheit i debatten, og at «vaksne folk held seg for gode til å vera språkmobbarar».

Deltidsjobb, pensum, Netflix

Me har det så travelt. Døgnet har rett og slett ikkje nok timar til å vera ein god student eller elev, vera sosial og kul, kanskje trenar litt, og så ha tid til å ha ein deltidsjobb sidan stipendet er for lågt. Skal me få tid til alt dette, er står me i stor fare for at me ikkje får sett den nyaste episoden av Homeland, eller ein halv sesong av Breaking Bad. Fredrikke (16) skriv i eit Si; D-innlegg at ho har høyrte nok klaging på at unge i dag har for mykje å gjera og for høge forventingar til seg. – Me

unge klagar og klagar på at det er så mykje å gjera heile tida, at me ikkje har tid til noko anna. Vel, det er ikkje så rart når du sit i tre timar på Netflix SAMTIDIG som du gjer lekser. Så finn du ut at du skal sova nokre timar fordi du er sliten, skriv Fredrikke. Ho har eit forslag: Gjer lekser, eller les pensum, i vårt tilfelle, utan å sjå på Netflix samstundes, så får du gjort mykje meir. Universitas ønskjer lukke til med forsøket og eksamenslesinga.

Vekas tweet

@AndersKLangset: Sist studiestøtta var på nivå med 1,5 G, var Gro Harlem Brundtland statsminister, seier @Studentsnakk på høyring i #KUF. #statsbudsjettet
The Times They Are A' Changin', The Stipend Is Not

21. okt

Vekas sms

Det var en gang en tomat og en fersken som gikk over en vei. Plutselig kom en bil og kjørte over tomaten.
– Kom an, ketchup, sa tomaten.
– Ka fersken! ropte tomaten sint tilbake.

Anonym

Ta sms-en tilbake!

Me vil få inn sms-ar frå deg. Det kan vera alt mogleg. Lesarinnlegg i kortform, vitsar, etterlysingar – eller du kan erklæra kjærleiken din til nokon, om du ønskjer det. Send det herlege budskapet ditt til 90 69 29 63. Me følgjer med, og tek med dei beste sms-ane i avisa. Lovar!

SMS:
90 69 29 63

Vi leser som sild i tønne på HiOA

Lesesal

Tina Årikstad Sørensen,
representant i Studenparlamentet ved HiOA

Høgskolen i Oslo og Akershus er en av de største utdanningsinstitusjonene i landet, men med færrest leseplasser per student. Kjære ledelse, dere ønsker å bli et anerkjent universitet både internasjonalt og nasjonalt, men hvor er fokuset på studentmassen?

Dere åpner for flere studieplasser, men ikke for flere leseplasser på HiOA. Prorektor for forskning, Morten Irgens, viser til at det i dag går 18 000 studenter på HiOA og at det innen 2018 vil være 20 000 studenter på institusjonen. Dette er en økning på 2000 studenter i løpet av to år. Hvis det ikke en gang er plass til oss som er her nå, hvor skal de nye studentene gjøres av?

Vi sitter allerede i oppgangen i forelesningssalene, og når vi etterpå skal ut og studere i fred og ro sitter vi fortsatt oppå hverandre i lesesalene. Blir vi tvunget til å sitte som sild i tønner i grupperommene fordi det ikke er nok ledige rom? Ofte må man ty til kantinen for å ha en plass å studere, hvor det er både støy og mas. Jeg ser studenter sitte oppover etasjene i de åpne gangene, hvor luften er ubarmhjertig.

En effektiv student trenger stadig ny tilførsel av oksygen til hjernen for å være våken og velfungerende. Likevel tvinges vi til å sitte på improviserte plasser hvor forholdende ikke er beregnet for å studere. Når det kommer til grupperom og kapasitet til lesesaler for den overflødige studentmassen så er det saga blått.

Kanskje vi kan få fjøsene til veterinærhøgskolen, nå som de skal flyttes til Ås? Vi føler oss allerede som kveg der vi sitter i trappene i forelesningssalene.

«Vi tvinges til å sitte på improviserte plasser hvor forholdende ikke er beregnet for å studere.»

Her trengs ei overhaling

Nynorsk

Odd Vegard Paulsen,
leiar i Oslo Studentmållag

Dersom ein skal bestå emnet NOR1100 Norsk grammatikk på universitetet, skal ein meistre både bokmål og nynorsk i tråd med gjeldande rettskrivningsnormer. Dersom ein skal bli norsklektor må ein bestå Norsk grammatikk. At ein som norsklektor skal meistre både nynorsk og bokmål er ein sjølvfølge, men diverre langt i frå ein realitet.

For blant studentane på studiet herskar det ikkje berre svært negative haldningar til nynorsk, men også ein mangelfull kunnskap om språket og språket sin demokratiske funksjon. Universitetet forventar at kunnskapen, som ikkje er der, skal være der før studentane tar fatt på lektorstudiet. Den fine, men naive tanken, er at studentane skal ha

lært dette på vidaregåande. Dette fører til at lektorane ikkje blir undervist i nynorsk, som igjen fører til at studentane ikkje blir gode nok i språket, og kjem ut etter fem år ved UiO utan å være tilstrekkeleg kvalifiserte til å kunne undervise i faget.

Konsekvensen av dette er ikkje bere at dei nyutdanna lærarane som står rundt om i klasseromma, står skamfullt og underviser med lav kvalitet og integritet, men det er også med på å spreie dårlege haldningar som forplantar seg nedover i skulesystemet. Slik byrjar det stadig nye lektorstudentar som har eit dårleg forhold til nynorsk, og som er motvilige til både å lære seg sjølv og andre språket.

Det trengs ei openbar overhaling av nynorskundervisninga på lektorprogrammet, eller for å seie det slik; det trengs i det heile tatt ei undervisning. Dette for å auke kvaliteten på norsklektorane, og for å hindre at dårlege haldningar får vekse og gro i skulen.

Blind sensur er ikke rettferdig

Blind sensur

Vetle T. Westlie,
fraksjonsleder for Sosialdemokratene

I forrige utgave av Universitas kunne vi lese om professor i psykologi, Karl Halvor Teigen, som mente at blind omsensur er vilkårlig. At tanken bak blind omsensur er god, men at sensor er avhengig av et sammenlikningsgrunnlag for å bedømme en besvarelse.

Bakgrunnen for dette er at Stortinget fra 1. August 2014 har påbudt alle læreinstitusjoner blind klagesensur. I forlengelsen av dette har det vært uheldige tilfeller der studenter har gått ned flere karakterer, og ved UiO går en av ti som klager opp eller ned minst to karakterer!

Vi i Sosialdemokratene mener at dagens ordning

ikke er rettferdig. Derfor mener vi at ny og gammel sensor skal ha en samtale om oppgaven i de tilfeller der ny sensur sterkt avviker fra opprinnelig sensur. Dette innebærer ikke at ny sensor skal vite gammel sensur når han/hun retter, men at ved stor forskjell på ny og gammel karakter skal de i felleskap sette en ny karakter. Ny sensor vil ha siste ordet i denne sammenheng.

Sosialdemokratene mener at vårt forslag vil øke sjansen for at klager får en mer korrekt karakter. Videre bør det veie tungt at en spesialist innenfor bedømmelse og beslutninger mener at dagens ordning er betydelig vilkårlig.

Det er menneskelig å ta feil, misforstå og endre mening. Sensorer er mennesker, derfor vil en faglig meningsutveksling ved tilfeller av stor forskjell mellom gammel og ny sensur øke sjansen for at ny karakter er mer i henhold til sensorveiledning og gjeldende faglige standarder innenfor det aktuelle emnet.

«Det er menneskelig å ta feil, misforstå og endre mening.»

ILLUSTRASJON: ALEXANDER SLOTTEN

Alle snakker om big data og algoritmer. Hva er det egentlig?

Big data, big business

Big Data

Andreas Lohren,
journalist i Universitas

I 1839 begynte den amerikanske marineoffiseren Matthew Fontaine Maury å samle inn informasjon fra store mengder gamle sjøkart, skipslogger og bøker med informasjon om strømninger, vind og værforhold på spesifikke datoer. Hver for seg ga «datakildene» ikke mer informasjon enn det man kunne lese fra kilden selv. Da han satte alt sammen, ble det et komplett kart over Atlanterhavet hvor informasjon om vær- og vindforhold ble angitt på korrekte koordinater – det første sporet av det vi i dag kaller big data.

I Magasinet kan du lese om hvilke muligheter og utfordringer fenomenet big data byr på. Det høres avansert ut og har blitt et motebegrep. Vi får stadig vekk høre at big data vil revolusjonere både næringslivet, helsesektoren og forskningen. I hverdagen merker vi big data best med spesialtilpasset reklame og Spotify som viser oss musikken vi liker. Men hvordan fungerer big data egentlig?

Big data er som en ball av informasjon som er så gigantisk at det er umulig å få oversikt med for

eksempel et vanlig Excel-ark. Ikke bare er det stort, men dataene blir kastet rundt uten noe system – det er Twitter-meldinger, dokumenter, video og lyd – et fullstendig kaos. Den kaotiske ballen av data vokser også lynraskt – ofte er det utfordrende nok å lagre alt før det forsvinner igjen.

Det er når man kombinerer ustrukturert og strukturert data at man virkelig kan gjøre gull av gråstein. Frittstående rådata er ganske uforståelig – nærmest som abstrakt kunst. Med strukturert data vet man kun det grunnleggende om en person, med ustrukturert data får man plutselig kunnskap om

«En algoritme er som et sett med oppskrifter – hvis du følger det, gir det et bestemt resultat»

hva du interesserer deg for. Først da kan vi snakke om verdifull informasjon – du får skreddersydde tilbud kastet mot deg med skremmende presisjon, men enda viktigere: medisinsk behandling kan for eksempel bli tilpasset akkurat deg. Ingen bieffekter, og mye større sjanse for suksess.

Det mest tydelige sporet av big data vi ser er annonser fra for eksempel Amazon. De serverer lynraskt nye forslag mens du ferder gjennom butikken. De bruker «cookies» – små informasjonskapsler som lagrer et lite stykke informasjon om deg som de husker til neste gang. De husker hvilke nyheter du liker å lese, reisemål du besøker og passordet ditt på Facebook. Alt dette er mulig på grunn av modeller for matematiske beregninger – såkalte algoritmer.

En algoritme er som et sett med oppskrifter – hvis du følger det, gir det et bestemt resultat. Når du baker en kake så følger du oppskriften trinnvis til kaken er ferdig. Du benytter systematisk kunnskap for å løse en oppgave. Datamaskinen bruker oppskriften for å gi deg det beste resultatet – fordi den vet at du googlet Kim Kardashian for to uker siden. Algoritmer er med andre ord ikke noe mer avansert enn en formel som blar seg gjennom enorme mengder data på et blunk, og vet hva den leter etter.

I dag snakker vi om datamengder som mest sannsynlig ville fått Matthew Fontaine Maury til å besvime, men metoden han brukte er i bunn og grunn ganske lik dagens system. Datamaskiner gjør egentlig ikke arbeidet noe bedre, bare uendelig mye raskere.

andreloh@universitas.no

kulturredaktør: Pia Sandved Berg
piasbe@universitas.no 995 96 050

KULTUR

Forskere + samfunnet = sant?

NYTT LIV I GAMMEL KJEPPHEST: Nå skal forskerne gå i dialog med den gemene hop. *Responsible Research and Innovation* heter strategidokumentet som har sørget for at forskere landet og verden over snart må se tilbake på tiden på et nedstøvet kontor uten særlig kontakt med noen andre enn kollegaene i umiddelbar nærhet som en fjern

drøm. Den offentlig samtalen om dette temaet har pågått i flere tiår, uten at det egentlig har fått tydelige resultater, men nå som det foreligger et strategidokument vil det bli en helt annen fart på sakene. Det ingen ser ut til å tenke på, hverken forskerne selv eller Public Management-gjengen som står bak oppfinnelsen «kontakt mellom forskere og samfunn», er

FOTO: FLORENCE IVY/FLICKR

hvorvidt den gemene hop egentlig er interessert. Alle vet at håndfast forskning er det verste å få slengt i det virtuelle fjeset midt i en opphetet internettdebatt.

Vil slette kunstnerne

Norsk kunst lider fordi kunstnerne hverken har tid eller penger til å satse på kunsten på fulltid. Nå vil Talent Norge ta grep

Kunstnerøkonomi

tekst Pia Sandved Berg
og Kristina Holt
foto Amanda O. Berg

– En bedre studentøkonomi vil bidra til å få frem en større bredde i kunsttalentene, sier styreformann i Talent Norge, John G. Bernander.

Han mener staten bør slette deler av kunststudenter studielån.

Bernander frykter at dårlige økonomiske vilkår ødelegger for bredden i det norske kunst.

Talent Norge ble stiftet i år av den sittende regjeringen, og har i oppdrag å dele ut 30 millioner kroner til kunsttalenter som har fått støtte fra private aktører. Kulturminister Thorhild Widvey har omtalt stiftelsen som sitt hjerte barn, men ønsker ikke å kommentere utspillet om kunststudentenes studielån.

I et høringsnotat foreslår stiftelsen å slette deler av kunststudentenes studiegjeld. Daglig leder i Talent Norge, Maria Mediaas Jørstad, ønsker heller ikke å uttale seg om saken.

Usikker økonomisk framtid

En som setter pris på forslaget fra Bernander og Talent Norge, er Alva Brosten (23). Hun studerer til en bachelor i kles- og kostymedesign ved Kunsthøgskolen i Oslo (KHiO), og ble nylig gjenvalgt som studentrepresentant i KHiOs styre.

– Det hadde vært helt strålende med en slik ordning, sier hun.

hun forteller at kunststudenter går en usikker økonomisk framtid i møte, fordi jobbmarkedet er lite og trangt.

– De aller færreste kunststudenter får en fast og relevant 100 % stilling etter endt utdanning. Man må nesten belage seg på å ha flere forskjellige jobber i tillegg til

å drive med kunst for å få det til å gå rundt økonomisk. Et kutt i studiegjelda hadde lettet noe av det økonomiske presset, sier Brosten.

Kunstfagsstipend revisited?

Fram til 2002 fikk alle kunststudenter det som da het kunstfagsstipend. Stipendiet sørget for at kunststudenter fikk en litt større del av studielånet sitt utbetalt som stipend, sammenlignet med andre studenter. I praksis betød dette at kunststudenter satt igjen

med litt mindre studielån enn andre studenter etter endte studier. I dag får kunststudenter lån og stipend på lik linje med alle andre studenter. Talent Norges forslag til sletting av studiegjeld ligner den gamle ordningen.

Får konsekvenser for kvaliteten

Brosten er ikke i tvil om at bedre økonomiske vilkår for kunststudenter ville ha fått positive ringvirkninger for norsk kunst.

– Sånn den økonomiske situa-

sjonen er for norske kunstnere i dag, er det svært få som kan leve av kunsten alene. Det betyr at kunsten i mange tilfeller må nedprioriteres. Det er klart det får konsekvenser for kvaliteten, sier Brosten.

Hun ser tydelig hvordan dårlig økonomi påvirker sitt eget fagfelt. Norsk mote er på langt nær på høyde med de fleste andre europeiske lands moteindustri.

– Dårlig råd og tid fører ofte til dårlig design. Har man ikke tid til å jobbe med prosjektet sitt fordi man må ta seg ekstrajobber for å overle-

ve får dette selvfølgelig konsekvenser for resultatet, forklarer Brosten.

Urettferdig ordning

Brosten får støtte fra Hilde Tørdal, styreleder i Norske billedkunstnere (NBK). Tørdal ser at mange unge, nyutdanna kunstnere sliter økonomisk, og er overbevist om at en gjeninnføring av kunstfagsstipend ville ha utgjort en forskjell.

– Kunststudenter som blir ferdige med lange utdannelser i dag, har det vanskeligere enn den eldre generasjonen kunstnere, som

Tjukke barn er best

HELT SANT!: En stor studie utført i Danmark viser at høy fødselsvekt fører til mer sosial tillit, mindre impulsivitet og senere seksualdebut. For notisredaksjonen, som veide 4760 gram ved fødsel, høres dette stort sett ganske troverdig ut. Forskerne mener at resultatene av studien har en tydelig rot i evolusjonsteorien. Det forklares med at barn med høy

fødselsvekt har fått stabil tilførsel av god næring under hele svangerskapet, noe som planter frøet for sosial tillit. Hvordan dette har sammenheng med impulsivitet og seksualdebut forklares ikke, men notisredaksjonen forslår at høy sosial tillit fører til at man er mindre impulsiv, fordi man har tillit til at ting ordner seg hvis man barer følger planen. Lite impulsivitet

FOTO: ROHIT MATTOO/FICKR

fører videre til at man ikke kaster seg over den først og beste etter å ha lest på Klaraklok.no at det ikke er unormalt å debutere tidlig.

s studiegjeld

FOTO: PRIVAT

- ▲ **Bekrefter:** John G. Bernander er styreleder i Talent Norge. Han ser at dårlige økonomiske forhold svekker bredden i norsk kunst, og ønsker derfor at kunststudenter skal få omgjort større deler av sine studielån til stipend, slik at norske kunstatenter kan få utvikle seg.
- ▲ **Økonomiske hensyn:** Alva Brosten (23) bruker plastmaterialer i sine prosjekter på Kles- og kostymedesign ved KHiO. –I mine tre siste prosjekter har jeg jobbet med plastmaterialer. Jeg synes det er et spennende materiale å jobbe med, dessuten er dette blitt rimeligere oppgaver fordi plast kan være veldig billig. En del har jeg funnet i søpla og fått gratis, forteller Brosten.
- ▼ **Positiv:** Styreleder i Norske billedkunstnere, Hilde Tørdal, er overraska over at utspillet om omgjøring av studielån til stipend kommer fra Talent Norge, men stiller seg svært positiv til forslaget.

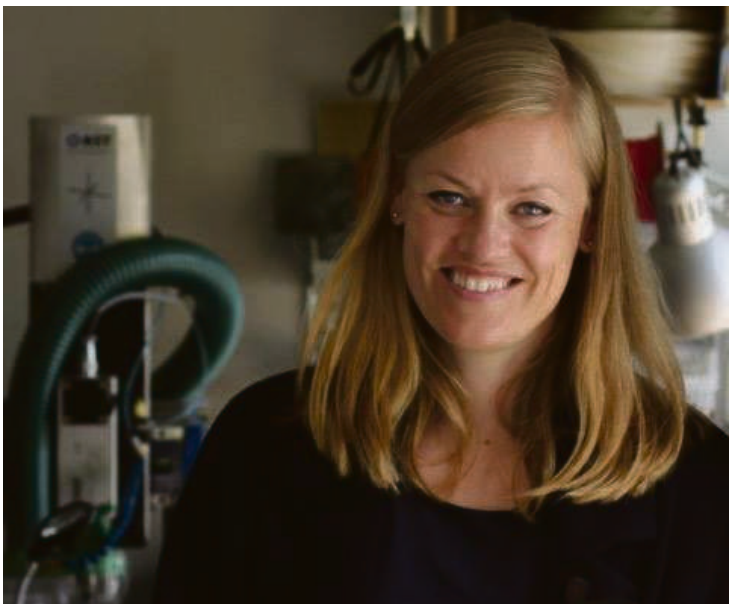

FOTO: BÅRD TØRDAL

hadde kunstfagsstipend. Den eldre generasjonen hadde mye mindre studielån å betale ned etter endt utdanning enn hva den yngre generasjonen som har tatt kunstutdanning etter 2002 har, sier hun.

Hun er overraska over at initiativet til en sånn ordning kommer fra Talent Norge, men støtter innholdet i høringsinnspillet.

– Dersom Talent Norge ønsker en slik ordning, er det flott. NBK støtter det forslaget, sier Tørdal.

piasbe@universitas.no

Talent Norge

- Talent Norge ble stiftet 21. januar i år, på initiativ fra den sittende regjeringens Kulturdepartement med Kulturminister Thorhild Widvey i spissen.
- Talent Norge fikk 30 millioner kroner fra statsbudsjettet for 2015 som de har delt ut til forskjellige grupper kunstnere.
- For å få penge støtte fra Talent Norge må man sende inn en søknad hvor man blant annet må kunne dokumentere at man har fått innvilget penge støtte fra en eller flere private aktører.
- Talent Norge vil så vurderer om de vil bevilge et tilsvarende beløp fra sin egen pott til prosjektet.

MIN STUDIETID

tekst: Ida Andersen
foto: Odin Drønen

Evig student

Forfatter Ellisiv Lindkvist droppet masteroppgave og academia til fordel for kreativ skriving.

■ Hvem:	Ellisiv Lindkvist
■ Studerte:	Teatervitenskap ved UiO, forfatterstudiet ved Høgskolen i Bø, Litteraturvitenskap ved UiT
■ Når:	1993–1999
■ Aktuell med:	Romanen <i>Selvoptatt</i>

– Jeg har vel egentlig ikke tenkt så mye på det i det siste, sier Ellisiv Lindkvist og skuer ut vinduet og utsikten mot Akersgata.

– Men når jeg snakker om det nå blir jeg nesten litt nostalgisk, fortsetter hun.

Forfatteren sikter til studietiden for over tjue år tilbake, som ung, ambisiøs forfatterspire i henholdsvis Tromsø, Bø i Telemark og Oslo.

De ulike byene skulle vise seg å by på tre vidt forskjellige studentliv. I Bø, hvor hun var tatt opp på forfatterstudiet, var studenttilværelsen ganske asosial.

– Vi var en liten, sær gjeng som gikk for oss selv. Nesten litt anti-studenter, sier hun og humrer.

Som litteraturvitenskapstudent på begynnelsen av nittitallet var Lindkvist, som er tidligere kulturredaktør i det feministiske tidsskriftet Fett, opptatt av kjønnsproblematikk. Hun deltok blant annet på møter innen studentpolitikken som arbeidet for å få kvinner inn i pensumlitteraturen. Som forfatterstudent i Bø følte feministtilværelsen noe ensom.

– Jeg følte meg ganske alene, som om jeg var den eneste feministen i verden, forteller hun.

Det var også under studietiden av hun eksplisitt «stod frem» som feminist.

– Jeg husker det var en universitetsprofessor som rett frem spurte meg under en forelesning om jeg var feminist. Da svarte jeg automatisk «ja»!

Følelsen av å være «ordentlig student» kjente hun mest på i Tromsø. Der var hun aktiv ved siden av studiene gjennom både studentradio og studentavisa Utopia, hvor hun på et tidspunkt også hadde verv som kulturredaktør.

– Det å skrive for avisa for-

sterket studentopplevelsen, siden du fikk med deg så mye av hva andre studenter var opptatt av, forklarer hun med et smil.

I Tromsø var hun også med på å starte en skrivegruppe som inngikk et samarbeid med et band. Sammen ville de sette opp forestillinger med lyrikk og musikk under navnet Poetmos.

– Det er det nærmeste jeg kommer å ha vært med i et band. Dessuten er jeg svært glad i ordspill, sier hun og ler hjertelig.

Etter noen år i Nord-Norges største studentby, stod hovedstaden for tur. Da hun fikk en cand. mag. i teatervitenskap, begynte Lindkvist også på masterstudiet i teatervitenskap ved UiO. Det ble imidlertid et kort opphold.

– Jeg forstod at det å skrive masteroppgave og det å skrive en roman innebar samme type arbeid, forteller hun.

Dermed ble det bare med det innledende informasjonsmøte på masteren. I stedet skrev hun sitt første ordentlige teaterstykke.

Når Lindkvist blir spurt om hvorvidt studietiden har formet karrieren hun har i dag, blir hun sittende over kaffekoppen sin i noen sekunder for å reflektere.

– Studietiden lærte meg først og fremst å jobbe selvstendig, som er grunnlaget for arbeidet som forfatter. Som forfatter er man jo nesten litt evig student; man leser hele tiden, forklarer hun.

I 2011 returnerte hun til forfatterstudiet i Bø. Denne gang bak den andre siden av kateteret.

– Jeg pleide å minne studentene på hvor godt de har det nå. At de må ta vare på denne tiden, at den ikke kommer tilbake, forteller Lindkvist.

idaande@universitas.no

Dommeda

Zombiene er i ferd med å ta over Høgskolen i Oslo og Akershus (HiOA), strømmen er kuttet, internett er en saga blott, men noen få studenter kjemper fortsatt for å overleve. Vil de klare det?

tekst: Redaksjonen foto: Amanda O. Berg

Drama og teaterkommunikasjon

Dramstudentene på Pilestredet sliter med å ta realiteten innover seg. Samtlige er forvirret av situasjonen, og konkluderer med at de befinner seg i et svært improteater. Man skulle kanskje tro at en postapokalyptisk dommedag vil være den ultimate arena for dramatikerne, men den gang ei. For det første sliter studentene med å skille mellom virkelighet og fiksjon, noe som skaper mistillit mellom de og resten av studentene på høgskolen. Dessuten gjør de seg upopulære ved stadig å skulle utføre improvisasjonsøvelser og latteryoga. Dette fører til at de blir bannlyst fra Samfunnet, noe som fremkaller abstinenser hos de tørste studentene. I en gruppe med tørrlagte drama-studenter oppstår intrigene fort. Dessverre klarer ikke studentene å opprettholde det intime samholdet som de har lest om i pensum, til tross for utallige forsøk på å sette opp Hakkebakkeskogen for egen fornøyelse. Siden alle vil imponere med sitt talent, gjør samtlige krav på å spille den sorgløse Klatremusa. Resultatet er at gruppa går i total oppløsning, og alle forsvinner på hvert sitt dramatiske vis.

Sykepleierstudenter

Ettersom en av tre kommer til å stryke på eksamen, sliter sykepleierne med å ta vare på de andre, og ikke minst seg selv. Jentene, som utgjør et overveldende flertall på studiet, har fått synkronisert menstruasjonssyklus, og lageret med Paracet og Ibux gikk tomt allerede i første uke av katastrofen. Dette fører til konstant sutring og klaging, og alle må sykemelde seg. Omsorgen og pleien er fraværende i samfunnet, og fremtiden ser allerede mørk ut. Eller er det bare mørke nikotinskyer som legger seg over høgskolen som resultat av stressrøykingen til de framtidige helsearbeiderne? Selv om studentene ennå ikke er yrkesaktive, har de allerede begynt å gjøre krav på sine rettigheter i det postapokalyptiske samfunnet. Dette skaper konflikt med studentene ved administrasjon og ledelse, fordi de ikke vet hvor lønna skal hentes fra. Adminstudentene skjønner heller ikke hvorfor sykepleierstudentene krever lønn i det hele tatt siden penger ikke har noen verdi i krisesituasjonen. De sterke kvinnene og mer feminine mennene organiserer seg raskt, og de er etter hvert å finne utenfor Stortinget i en storslått streik.

g på HiOA

Institutt for mediefag og journalistikk

Apokalypsen slo ben under enhver digital revolusjon og skapte en naturlig nedskjæring, også blant studenter. I et hull finansiert av fritt ord sitter gravejournalistene og lager listicles: «11 ting du ikke visste om apokalypsen», «7 steder hvor det fremdeles finnes hermetikk», «Du vil aldri tro hvem som overlevde!», «Slik kler du deg Apoka-chic!». I et hjørne i P48 står de tre gjenværende fotojournalistene. Resten hadde glemt at det var apokalypse og satt hjemme å så på Netflix da det smalt. Trekløveret har funnet et lik som de febrilsk fotograferer for å vinne årets bilde. De andre gjenværende i bygget mistenker at de drepte stakkaren for å få blinkskuddet. Et mord er bare litt arrangering, litt virkelighetens Photoshop. I hullet huler en journalist av glede etter å ha nettopp mottatt Skup-prisen for fremragende journalistikk. Den skrivende slasken hadde undersøkt hvor det hadde blitt av Norges siste boks med Spaghetti ala Capri.

Førskolelærerstudentene

De fremtidige førskolelærerne har lært en god del om krisehåndtering i studiet sitt. De vet blant annet at en av de viktigste oppgavene deres er å sørge for at ingen blir borte fra hverandre. De finner derfor fort fram det obligatoriske blå nylontauet med knuter i, og oppfordrer alle de møter til å holde i det. Snart har de samlet opp nærmere 50 fortapte studenter fra Anvendt datateknologi, som helt har mistet fatningen i møte med den strømløse apokalypsen. Når det blir trengsel og uvennskap rundt tauet, løser de blivende førskolelærerne det enkelt ved å dele ut lollipop og pinup, synge repetitive, men fengende sanger, og organisere forskjellige aktiviteter som kan utføres med én hånd. Den andre må til enhver tid være på det blå nylontauet, ellers risikerer man det som i førskolelærernes øyne er den virkelige undergangen: manglende oversikt og kaos. De marsjerer i utakt rundt på Pilestredet campus og forsøker å spre god stemning, løse opp i krangler som oppstår og sørge for at alle er blide, mette og tilfredse. Det viser seg å være en langt større oppgave enn førskolelærerstudentene først så for seg, og det hele ender i tragedie når de én etter én får panikk, slipper tauet, og løper rett i armene på zombiene for å unnsilpe det uutholdelige ansvaret.

anmelderredaktør: **Benedicte Tobiassen**
benedicte.tobiassen@universitas.no 997 74 772

ANMELDELSER

Plater:

Bergensk maktdemonstrasjon

Oh yeah sier Fjorden Baby og smeller til med nok en maktdemonstrasjon. Bergensbandets fjerde album er bandets beste. Med fengende melodier, lekker synth og ordsmeden Sturle Kvilekvals tekster skriver *Oh Yeah!* seg inn på listen som et av årets beste norske plateutgivelser.

Assosiasjoner til bandets første album vekkes når vrent punkegitarr og Kvilekvals særegne vokal alene åpner albumet med åpningssporet «Sigøyneren», men dagens Fjorden Baby er langt mer pop-orientert enn de var 2009. Bandets popteft er gjennomgående, men spesielt tydelig er den på singlene «Igjen og igjen», som inneholder et svært gledelig gjensyn med John Olav Nilsen, og allsangvennlige «Har en drøm», en slags bergensk «Hey Jude» med banjo.

Hokus pokus filiokus, mongo lingo, vi e på bingo, synger Fjorden Baby på «Ka som skjer»

Oh Yeah!
Av: **Fjorden Baby!**
Plateselskap: **Fjorden Bizznizz**

og viser deres absurde lekenhet i tekstene. Både den kaotiske, trip hop-inspirerte «Slangetemmer», med et fantastisk gjestever fra rapperen Store P, og discolåta «Flashback» viser også bandets evne til å leke seg med sjangre. Fjorden Baby er ikke redde for å utfordre seg selv, selv om referansene til britisk rock er mange, klarer bandet likevel å beholde sin unike stil.

Oh Yeah! er et album fritt for dødpunkter. Høydepunktene kommer servert som perler på en snor og klistrer seg umiddelbart på hjernen. Selv med et lett og fengende uttrykk er musikken interessant nok til å sikre Fjorden Babys plass som et av Norges beste rockeband. Dette er et album som kommer til å stå på repeat.

Birk Tjeldflaat Helle
birkth@universitas.no

Allværsoundtrack

Skatebård, eller Bård Aasen Lødemel, har etter kvart vore aktiv ei stund – han er kanskje best kjent for å vera med i Side Brok, der han også debuterte som rapper så seint som i fjor, etter lang og tru teneste ved miksebordet.

Solomaterialet frå Skatebård er meir obskurt – det er nok også meint for dei spesielt interesserte. Men det har blitt ein del plater opp igjennom åra, med den rytmetunge elektronikaen som går igjen. *CDIII* er meir av det same – no byrjar det å bli rimeleg keisamt.

Først, det som er bra. Skatebård er god på stemninga, som kan minna om både kjølige King Midas og tropevarme Todd Terje, utan at nokon av dei treng å bekymra seg for hard konkurranse. Høydepunkt er det få av, men dei finst. Både første sporet «The Bells of Mist» og «Palais D'Amour» minnar sterkt om Drive-soundtracket frå 2011 – og det er ei flatterande samanlikning. «Donko Donko»

CDIII
Av: **Skatebård**
Plateselskap: **Balsa Wood**

utmerkar seg òg som litt meir leiken.

Problemet er at Skatebård har laga eit ok DJ-sett, av typen som står seg godt i bakgrunnen på kunstutstillingar eller moteframsynningar, der det er heilt andre ting som er i fokus. *CDIII* er eit soundtrack, ikkje noko som er interessant nok til å aktivt lytta til, med mindre du er blant dei aller ivrigaste.

Utanom opningssporet er det lite å ropa hurra for på *CDIII*, men albumet kan gjera nytte for seg for studentar i eksamenstida. Då slepp du i alle fall å ha noko på øyret som er meir interessant enn lesinga. *CDIII* er litt som ei allværsjakke. Det kan brukast til mangt, men er frykteleg keisamt.

Anders Veberg
anders.veberg@universitas.no

Lytt til Oslos studentradio på FM 99.3 eller radionova.no

Radio Nova

Mandag 06.00: Democracy Now! 07.00: Frokost 09.00: Novarkivet 10.00: Das Kapital 10.30: Novamusikk 11.00: A-lista 12.00: Novamusikk 19.00: Bra Trommis 20.30: Sort Kanal 21.30: Lillesalen konsertserie 22.00: Overkill 23.00: Rolige Vibber 23.30: Électronique 00.00: Fri Form Radio	Tirsdag 06.00: Democracy Now! 07.00: Frokost 09.00: Skumma Kultur 10.00: Vitenselskapet 10.30: Grenseløst 11.00: Teknova 11.30: Novamusikk 21.30: Dag for dag Onsdag 06.00: Democracy Now! 07.00: Frokost 09.00: Skumma Kultur 10.00: Tekstbehandlingsprogrammet	11.00: Novamusikk 16.30: Snakker ikke norsk 17.30: Novamusikk 19.00: Kvegpels 20.30: Country Barn 21.00: Spillmatic 22.00: Funkiga Timmen 23.00: Neu Torsdag 06.00: Democracy Now! 07.00: Frokost 09.00: Skumma Kultur 10.00: Nova Noir 12.00: Det Fiktive Selskab 17.00: Ærlig talt	Fredag 06.00: Democracy Now! 07.00: Frokost 09.00: Skumma Kultur 10.00: Opplysningen 99.3 11.00: Nyhetsfredag 12.00: Radiotjenesten 12.30: Skallebank 13.00: Novamusikk 19.00: Nova Nedstrippa 20.00: Goodshit 21.00: Nova Amor 22.00: Dub Dubhead 23.00: XO Hiphop	Lørdag 01.00: Novanatt 09.00: Best of Frokost 11.00: Novamusikk 16.00: Reserverbenken 17.00: Lillesalen konsertserie 18.00: Pils og plater Søndag 01.00: Novanatt 07.00: Tanketog 12.00: Dokunova 12.30: Klagemnda 14.00: Du skulle ha vært der 15.00: Sorgenfri 16.00: Snakker ikke norsk 17.30: Novamusikk
---	---	---	---	---

Ballett:

Ekstremballett fra fremtiden

FOTO: ERIK BERG

Back to the future viser på imponerende vis at det er plass til mer enn det tradisjonelle innenfor Operahusets fire roterende vegger.

21.oktober 2015 var en «gårsdagens morgendag» – Det var denne onsdagen hovedpersonene fra Tilbake fra fremtiden-filmene reiste til i sin DeLorean-tidsmaskin. En av de som lot seg begeistre over dette, var ballettkoreograf Alan Lucien Øyen. På under fire uker satt han derfor sammen en ballettoppsetning om nettopp fortiden og fremtiden.

Aller først; dette er ikke et forsøk på å gjøre ballett hipt, og *Back to the future* er ikke en *Disney on ice*-klone med Marty McFly i trikot. Likevel er oppsetningen veldig fjern fra det de fleste forbinder med klassisk ballett, og den har potensial til å nå ut til et bredt publikum.

Oppsetningen er tredelt. De to første delene er isenesettelser av koreografien til den berømte og beryktede William Forsythe. Av ballettpurister har Forsythe fått tilnavnet «Ballettens Antikrist», og det er ikke vanskelig å forstå hvorfor han demoniseres – for dette er ballett på steroider. I takt med uventede teppefall og oppstykket fiolinspill tøyser danserne grensene både for hva som er ballet, og for hva som er fysisk mulig. Ett av de mange umulige øyeblikkene finner sted under *One Flat Thing*, hvor en bevegelse hos én danser utløser en serie dominoaktige reaksjoner fra de andre.

Back to the Future – Steptext, One Flat Thing, Reproduced og Timelapse

Av: **Alan Lucien Øyen, Thierry Guideroni og Christopher Roman**

Scene: **Den Norske Opera & Ballett**

Tid: **2t 30min**

Den siste halvdelen, *Timelapse*, er Øyens nye verk, som er klart mer tilgjengelig enn Forsythes mer eksperimentelle koreografier. Omgitt av skjelettklædte dansere sitter den undrende Clair Constant – scenens talende midtpunkt. Hun stiller spørsmål ved vår forestilling om fortiden, om vår forventning til – og tidvise redsel for – fremtiden. Tematikken understøttes av en unik kombinasjon av scenografi og lysdesign, som vanskelig lar seg beskrive med ord.

Etter forestillingen sitter man igjen med mange inntrykk, og enda flere tanker. Den tydeligste av disse tankene er denne: Hvis dette er framtidens ballett, vil kunstformen med sikkerhet gå en lys framtid i møte.

Axel Hodnefjeld
axel.hodnefjeld@universitas.no

Hjemme-fest

Hvem: **Alle**
Hvor: **Hjemme**
Når: **Helst fredag eller lørdag**

Axel Geard Nygaard, journalist i Universitas

Ukas anbefaling

Mitt kongerike for en fest!

Hvor blei det egentlig av alle hjem-mefestene? De du gikk på hver helg i tenåra (eller det virka i hvert fall som hver helg). På et eller annet tidspunkt forsvant de, og ble erstattet med sin forglemmelige fetter: Vorset, med etterfølgende tur på byen. Akk, å være hjemme i en koselig stue med nok av sitteplasser, i stedet for å være vegg-

pryd på et slitsomt utested. Henge med alle de vennene du aller helst vil være med, uten å måtte bli kjent med uinteressante, nye folk. Snakke om alt mulig til langt på natt, uten å måtte tenke på stengetid. Nei, legg ned byen og flytt festen hjem igjen. Henvis eventuelt sinte naboer til undertegnede.

Knut Arne Oseid, journalist i Universitas

Ukas advarsel

Suging på lesesalen

De med under gjennomsnittlig lav aksept for andre menneskers uvaner har det siste året møtt på nok en utfordring. Camelbak-flaskene har inn-tatt lesesalene, noe som både høres og ses. Tåteflasketrenden innebærer nemlig slurping, sutting, bobling, pusting og bråking. For flaskebrukeren må jobbe for vannet. Hele an-

siktsmuskulaturen går i spenn for at den anstrengte studenten skal få i seg nok vann. Det er viktig å hydrere, men dette ser direkte usunt ut. Så til deg som på død og liv må suge til deg vannet: Håper du suger mindre på studiene. En skal riktig nok ikke dømme kamelen på håret, men det vanskelig å la være. Sug litt på den.

Standup:

Blanda drops

Å gå på standup er en enten-eller greie. Det gjelder også for det nye konseptet *Lættis*.

Standup er i vinden om dagen, og det dukker stadig opp nye konsepter. Et av hovedstadens ferskeste er *Lættis* som annen-hver uke vil servere deg en kjent komiker, en erfaren konferansier og et antall unge, sultne humorhåp.

Kveldens konferansier, Adam Tumidajewicz har litt startproblemer, men tuller det bort med at han legger lista lavt for de som kommer etter. Han blir fort varm i trøya der han tar for seg jentene på første rad og hvilke utdannelser de har. Først ut er den etablerte komikeren Dag Sørås. Den sarkastiske nordlingen får deg til å le av både skoledrapet i Sverige, kjønnsdebatten, IS, demens og lyddusjen på Gardermoen. Du vet du ikke burde, men det skal godt gjøres å holde igjen. To andre høydepunkter av kveldens totalt

åtte innslag, er Emil Lystvedt Berntsen og Hans Magne Skard. Her spøkes det med *Guinness rekordbok*, mummitrollet, en altfor gammel farfar og den gode, gamle barnesangen *Pål sine høner*. Det røsker i mage-musklene. Også arrangør Eskil Åsmul gjør en god figur når han forteller om sine godt voksne foreldre på Facebook.

Hadde man bare kuttet halve showet, ville kvelden på Stopp Pressen vært en suksess. De resterende fire legger seg på et kritisk lavt nivå. Utseende, skavanker, seksuell legning og kombinasjonen bonde og Bærum funker ikke. Også Tumidajewicz tar til tider for mye plass. Når man skal analysere hver enkelt publikummer, og man vet hva samtlige oppmøtte driver med til daglig, har man tøyd strikken for langt. Skal du

spøke med publikum *må* du ha noe annet å snakke om enn *Hei, hvem er du og hva driver du med?*. Det er *ingen* som er interessert.

Standup kan være sykt lættis, men det gjelder å finne den hårfine balansen, for det skal ekstremt lite til for at det skli- over i kleinhet. Det er helt greit at de som vil får prøve seg, men noen gjør seg kanskje best når de prøver å holde liv i et døende

Lættis

Av: **Eskil Åsmul**

Scene: **Stopp Pressen**

Med: **Dag Sørås, Emil Lystvedt Berntsen, Maria Stavang, Eskil Åsmul, Henning Raae Fosslien m.fl.**

Når: **Annenhver søndag og mandag**

nachspiel. Men så koster det bare femti kroner, da.

Benedicte Tobiassen
benedicte.tobiassen@universitas.no

FOTO: ESKIL ÅSMUL

Film:

Halvveis hip hop-film

Joddski-mockumentaren er en artig bonus for fansen, men ikke noe mer.

En 37 år gammel rapper sitter på kjøkenet. På veggen henger en gullplate fra gamlegruppa, det begynner å bli lenge siden nå; godt over femten år. I mellomtiden har bandet blitt oppløst og navnet skiftet fra Jørg-1 i Tungtvann til soloartisten Joddski. Legendestatus er ingen garanti for fortsatt relevans, og når karrieren nå skal re-lanseres viser det seg langt vanskeligere enn ventet.

Dette er plottet i *Den vanskelige tiden*, som følger Joddski på en ørken-

vandring gjennom Oslo i en serie ydmykende møter der han får avslag på avslag fra gamle venner og kolleger. Blant dem han møter er Lars Vaular, Christer Falck og OnklP, og den stjernespek-kede rollelista er en god indikasjon på den kredibiliteten rapperen ennå nyter.

For dette er selvfølgelig bare tull alt sammen. Etter *The Office* og *Klovn* er nok tulle-dokumentaren kjent for de fleste, og *Den vanskelige tiden* er et klassisk innslag i sjangeren. Filmatiske hovedin-gredienser er uvøren kameraføring og dårlig lyssetting, og dialogen er full av pinlige stillheter. Det mest interessante med filmen er måten den punkterer myten mange rappere bruker kar-

Den vanskelige tiden

Regi: **Carl Christian Rein Størmer**

Med: **Joddski**

Tid: **30 min.**

rierer på å bygge opp. Joddski framstår som tafatt og upopulær, og milevis unna den selvsikre maskuliniteten hip hop dyrker. Som tittelen tilsier kan filmen også leses som et spark til norske kjendisers hang til å brette ut privatlivet hver gang noe skal lanseres.

Ettersigende er all dialog improvisert, noe filmen bærer preg av. Men de humoristiske øyeblikkene uteblir, og et godt gjennomarbeidet manus ville nok gjort sluttproduktet strammere og morsommere. At Joddski kan skrive vet alle som har fulgt ham, og filmen får dermed den umiskjennelige eimen av venstrehåndsarbeid. *Den vanskelige tiden* er en artig bonus til skiva Joddski *egentlig* er aktuell med, men ikke mer enn det.

Emil Øversveen
anmeldelser@universitas.no

Kulturkalender

28 ons Kropp og psyke med Finn Skårderud

De to forrige vinnerne av Tarjei Vesaas debutantpris, Amalie Kasin Lerstang og Gine Cornelia Pedersen, skal samtale med psykiater og samfunnsdebattant Finn Skårderud om kropp og psyke i samtidsromanen. Gratis inngang. **Deichmanske bibliotek, filial Majorstuen, kl. 18: 00**

28 ons Med rett til å skyte?

Er det greit at politiet går rundt med skytterne sine hele tiden? Skal de være ladd, eller ikke? Hva består egentlig terrortrusselen i? Sigve Bolstad, leder av Politiets Fellestforbund og Heidi Mork Lomell, professor i kriminologi ved Universitetet i Oslo, møter politikerne Sveinung Rotevatn (V) og Per Sandberg (FRP) til debatt. Gratis inngang. **Betong, Chateau Neuf, kl. 18: 00**

ARKIVFOTO: HANS DALANE-HVAL

29 tor Morgenbladetsalongen

Hvorfor er det så vanskelig å gjennomføre god sykkelpolitikk i norske byer, spør Morgenbladet og inviterer byrådsleder Raymond Johansen til en prat om sykling med sykkelentusiastene og journalistene Linda Eide (NRK) og Bjørn Gabrielsen (DN). Gratis inngang. **Kunstnerne hus, 18: 00**

30 fre Lik til salgs

Teater Neuf, studentteateret i Oslo, setter opp den komiske enakteren *Lik* til salgs skrevet av tidligere nobelprisvinner i litteratur, Dario Fo. Stykket handler, blant annet, om grådighet og egoisme og et uforutsett mord. Billetter koster kr. 70,- / 50,- **Teatersscenen, Chateau Neuf, Kl. 20.00**

02 man En natt i Berlin

140 minutter med kontinuerlig opptak, filmet av den norske fotografen Sturla Brandth Grøvlen, er blitt til spillefilmen *En natt i Berlin*. Grøvlen fikk en Sølvbjørn for filmfotograferingen, og filmen har ellers høstet gode kritikker og vunnet diverse priser. Det er gratis inngang, men stor interesse, så det lønner seg å komme tidlig for å sikre seg plass. **Filmens hus Cinemateket, kl. 19: 00**

■ Master-bastion

Universitas har denne veka gravd fram dei beste og mest populære masteroppgåvene som er lagt fram ved Universitetet i Oslo. Ad Notam-redaksjonen har gravd litt djupare, og funne fleire andre som utmerkar seg.

Den minst leste masteroppgåva er «Hvordan maling tørker» av Snorre McSleighpy. Den lengste masteroppgåva nokon gong er «Pneumonoultramicroscopicsilicovolcanoconiosis and Llanfairpwllgwyngyll – a study of really long words», av Nichopetroneus Amfartamandaranduranduran, medan den kortaste masteroppgåva er «Prokrastinering i moderne t..», av ein ukjend forfattar.

■ Dommedag, eit steinerkast unna

I kulturseksjonen denne veka gir Universitas deg ei vitskapleg og viktig oversikt over kva studentgrupper som vil klara seg best etter apokalypsen, etter suksessen frå i fjor, då studentane på

– Blindern fekk same behandling. Håpet er at potensielle studentar på denne måten skal kunne førebu

seg betre på framtida som ligg rett rundt hjørnet, men guidane har fått kvasse reaksjonar. Rektor Gerd Eva Valøen ved Steinerhøgskulen meiner studentane hennar har blitt oversett. Og, nei, det handlar ikkje berre om å dansa alfabetet.

– Om det kjem ein ny steinalder, er det ingen som passar betre til å ta styringa enn studentane ved Steinerhøgskulen, proklamerer Valøen opprørt.

■ Din nye heim, teltet

SiO har funne ei løysing på busituasjonen til studentane i Sogn Studentby. I desse dagar blir det sett opp ei lang rekke telt på ulike grøntområde som SiO disponerer, stort sett nær trafikkerte vegar. Der får studentane bu, heilt utan noko auke i husleiga.

– Me er glade for at me har fått til eit så godt tilbod til studentane våre. Dette er nesten som sommarleir, seier ein nøgd Trond Bakke, direktør for SiO Bolig.

– Men vil studentane setta pris på å betala full pris for å bu i telt gjennom vinteren?

– Beklagar, men me kommenterer ikkje enkeltsaker, svarte Trond Bakke, før han jogga lett vekk.

Bieberstress

VG skrev tirsdag at Radio Nova blir kastet ut av sine lokaler på Chateau Neuf fordi selveste Justin Bieber tar turen. Universitas følte seg litt oversett og ringte de ansvarlige i TV2, for å undersøke mulighetene for å selv bli kastet ut.

Heiheihei Jan-Petter Dahl, kommunikasjonssjef i TV 2. Jeg ringer fra Universitas.

– Heihei.

Hei. Du kan vel si at jeg er sikkerhetssjefen i Universitas. Jeg hører Justin Bieber er på strak vei til Chateau Neuf?

– Spørsmål om det kan jeg ikke svare på.

Eh.. Det er vel bekreftet?

– Da vet du mer enn meg.

Hæ? Åjaaa – jeg mener ikke akkurat NÅ. Jeg mener han SKAL til Chateau Neuf?

– Ja, det skal han, på torsdag. .. menneee.. er han på vei nå? Hehe

– Det kan jeg ikke svare på, sa jeg. Neida, bare tulla med deg. Men torsdag blir spennende da? Hæ?

– Det gjør det. Det blir veldig spennende.

Bare én innvending: Jeg så at Radio Nova blir fjernet..

– Det er feil!

..Åh, eh, de må vel forlate sine loka..

– Nei! Ingen må forlate bygget!

Alle som jobber på Chateau Neuf den dagen må akkreditere seg. Av sikkerhetsmessige årsaker.

Ok. Ok. Men ingen har ringt oss. Sikkert bare en feil i systemet, hehe?

– ALLE som jobber i bygget har hatt møte med leietakerne, men det er utenfor TV2s anliggende.

Åja. Skjønner. Du vet, vi vil jo nødig sette Bieber i fare med vår skarpe penn.

– Hæ?!?!

Neida, bare tenkte, selv om vi ikke har kontorer på Chateau Neuf sånn

som Nova, så er det kanskje litt dumt at ikke vi også evakueres? Hmm? Hva med å evakuere Universitas også?

– Hva er det du sier?! Det er ingen som blir evakuert fra lokalene! Du vet hva en evakuering er?! Det er når noen må forlate et bygg på grunn av fare. Det er ingen som evakueres nå!

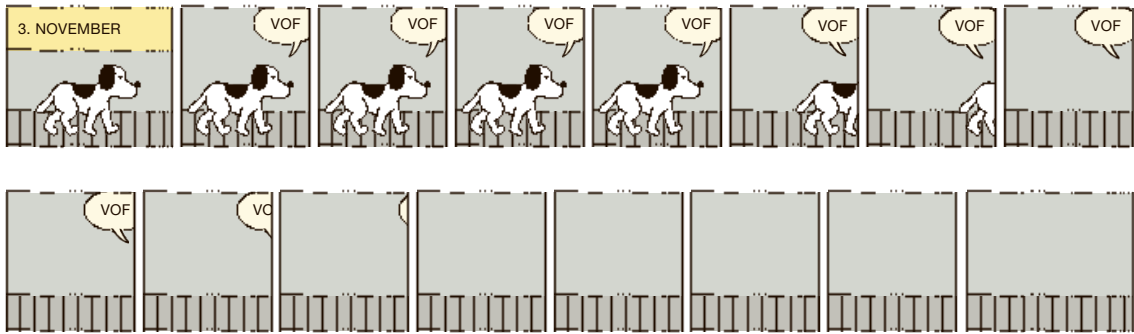
Okei. Så du synes ikke Radio Nova er mer evakueringsverdig...?

– Du stiller helt feil spørsmål, fordi ingen blir evakuert!!!

.. Så, jeg skjønner deg dithen at du kanskje ikke vil vurdere din stilling som sikkerhetsansvarlig for Bieber..?

– Det er ikke en stilling jeg har! Da må du ringe Henning Kristiansen i Prosek.

baksiden@universitas.no

HINT: Hvilke fem grossere. Send svaret til marolsta@gmail.com
FORRIGE UKES LØSNING: «Skaff deg jodel» Gratulerer Lars!

av Anders R. Erikstad og Vegard R. Erikstad
Tidligere juniornorgesmestre i quiz

1. I hvilket land ble det nylig avholdt valg der partiet Lov og rettferdighet gikk av med seieren?
2. Også i Canada har det vært valg. Resultatet ble at Justin Trudeau blir landets nye statsminister. Justins far, Pierre Trudeau, har også vært statsminister. Nevnt ett av disse årene.
3. Hvilket britisk band, bestående av blant andre Jeff Lynne, var spesielt store på 1970-tallet? Det hadde hits som *Livin' Thing* og *Mr. Blue Sky*.
4. Hva kalles ratingsystemet, med et navn på tre bokstaver, som brukes for å regne ut spilleres ellers lags relative styrke i forhold til hverandre? Det ble opprinnelig utviklet til bruk i sjakk.
5. I hvilket land finner man aimager (fylker) som Töv, Uvs og Dornogovi? Valutaen heter togrog, og deles inn i mongoer.
6. Hva heter regissøren av *Back to the Future*-trilogien, filmserien som fikk fornyet aktualitet forrige uke?
7. I det periodiske system finnes det seks naturlige edelgasser. Kan du navnet på fire av dem?
8. Hvilken bykommune i Hordaland, som fikk bystatus i 1997, er Norges største by med nynorsk som offisielt skriftspråk?
9. Sirimavo Bandaranaike regnes som verdens første kvinnelige regjeringssjef. I hvilket land ble hun valgt som statsminister i 1960?
10. 5 europeiske land, som ikke er medlem av EU, bruker euro som valuta. Kan du nevne tre av disse fem?

1. Polen
2. 1968–1979 og 1980–1984
3. Electric Light Orchestra (ELO)
4. ELO
5. Mongolia
6. Robert Zemeckis
7. Helium, neon, argon, krypton, xenon,
8. radon
9. Sri Lanka
10. Andorra, Monaco, Montenegro, San Marino og Vatikanstaten